

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

30 päivänä syyskuuta 2003 *

Asiassa T-243/01,

Sony Computer Entertainment Europe Ltd, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan asianajaja P. De Baere, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään R. Wainright, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 10 päivänä heinäkuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1400/2001 (EYVL L 189, s. 5), jota koskeva oikaisu on julkaistu saksan, englannin, suomen, portugalin ja ruotsin kielellä (EYVL 2001, L 191, s. 49),

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 13.2.2003 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskeva lainsäädäntö

1. Yleistä

- 1 Yhteisen tullitariffin soveltamiseksi sekä yhteisön ulkomaankaupan tilastoinnin sekä muita tavaroiden tuontiin tai vientiin liittyviä yhteisön politiikkoja koskevan tilastoinnin helpottamiseksi neuvosto otti tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetulla asetuksella (ETY)

N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1; jäljempänä yhdistetystä nimikkeistöstä annettu asetus) käyttöön täydellisen nimikkeistön tavaroista, joita tuodaan yhteisöön tai viedään yhteisöstä (jäljempänä yhdistetty nimikkeistö). Tämä nimikkeistö sisältyy kyseisen asetuksen liitteeseen I.

- 2 Yhdistetty nimikkeistö perustuu maailmanlaajuiseen harmonoituun tavarankuvas- ja koodausjärjestelmään (jäljempänä harmonoitu järjestelmä), jonka kanssa se on identtinen nimikkeiden ja kuusinumeroisten alanimikkeiden osalta; ainoastaan seitsemäs ja kahdeksas numero muodostavat täydentävän alajaon. Harmonoitu järjestelmä on luotu Maailman tullijärjestön (WCO, entinen Tulliyhteistyöneuvosto) suojeluksessa.
- 3 Varmistaakseen yhdistetyn nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen yhteisössä komissio voi toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä, jotka on mainittu yhdistetystä nimikkeistöstä annetun asetuksen 9 artiklassa. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat muun muassa komissiolle annettu mahdollisuus antaa asetuksia tiettyjen tavaroiden luokittelemisesta yhdistettyyn nimikkeistöön (9 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohta; jäljempänä tariffiluokittelusta annetut asetukset).
- 4 Antaakseen laajempia selvityksiä harmonoidun järjestelmän soveltamisesta WCO julkaisee säännöllisesti harmonoitua järjestelmää koskevia selityksiä (jäljempänä harmonoidun järjestelmän selitykset). Samoin varmistaakseen yhdistetyn nimikkeistön soveltamisen komissio laatii selityksiä yhdistetystä nimikkeistöstä (9 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen luetelmakohta; jäljempänä CN-nimikkeitä koskevat selittävät huomautukset). Nämä selitykset, jotka julkaistaan säännöllisesti virallisessa lehdessä, eivät korvaa harmonoidun järjestelmän selityksiä, vaan niitä on pidettävä harmonoidun järjestelmän selityksiä täydentävinä ja niitä on luettava yhdessä.

2. Yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt

5 Yleisissä tulkintasäännöissä, jotka ovat yhdistetyn nimikkeistön ensimmäisen osan I osaston A kohdassa, täsmennetään periaatteet, joiden mukaisesti tavarat on luokiteltava yhdistettyyn nimikkeistöön. Näistä 1 yleissäännössä määrätään, että ”nimikkeistön jaksojen, ryhmien tai alaryhmien otsikot ovat ainoastaan ohjeellisia; oikeudellisesti luokittelu määräytyy nimikkeiden sekä asianomaisten jaksojen tai ryhmien huomautusten sanamuodon mukaisesti ja, jollei näistä nimikkeistä ja huomautuksista muuta johdu, seuraavien sääntöjen mukaisesti”.

6 ”Seuraaviin sääntöihin” kuuluu muun muassa 3 sääntö, jonka sanamuoto on seuraava:

”Jos tavarat 2 säännön b alakohdan mukaan tai muutoin olisi luokiteltava kahteen tai useampaan nimikkeeseen, ne luokitellaan seuraavasti:

— —

b) Jos sekoitettuja, eri aineista koostuvia tai eri tavaroista kokoonpantuja tavaroita ja vähittäismyyntiä varten pakattujen sarjojen sisältämiä tavaroita ei voida luokitella 3 säännön a alakohdan mukaan, ne luokitellaan sen aineen tai tavararan mukaan, joka antaa tavaroille niiden olennaisen luonteen, jos tällaista perustetta voidaan soveltaa.

— — ”

7 Sääntö 6 kuuluu puolestaan seuraavasti:

”Oikeudellisesti tavaroiden luokittelu kunkin nimikkeen alanimikkeisiin määräytyy näiden alanimikkeiden ja niiden huomautusten sanamuodon sekä soveltuvin osin edellä olevien sääntöjen mukaisesti, ottaen kuitenkin huomioon, että ainoastaan samantasoiset alanimikkeet ovat keskenään vertailukelpoisia. Jollei toisin määrätä, tätä sääntöä sovellettaessa otetaan huomioon myös kyseisten jaksojen ja ryhmien huomautukset.”

3. *Nimikkeiden ja alanimikkeiden sekä jaksosten ja ryhmien huomautusten sanamuoto*

Alanimike 8471 50 90

8 Kun komissio antoi 10.7.2001 asetuksen N:o 1400/2001 tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön (EYVL L 189, s. 5; jäljempänä riidanalainen asetus), CN-koodia 8471 50 90 vastanneiden nimikkeiden ja alanimikkeiden sanamuoto oli seuraava:

”8471 Automaattiset tietojenkäsittelykoneet ja niiden yksiköt; magneettimerkkien lukijat ja optiset lukijat, koneet tietojen siirtämistä varten tietovälineelle koodimuodossa ja koneet tällaisten tietojen käsittelemistä varten, muualle kuulumattomat.

8471 50 Digitaaliset keskusyksiköt, muut kuin nimikkeeseen 8471 41 tai 8471 49 kuuluvat, myös jos ne sisältävät samassa ulkokuoressa yhden tai kaksi seuraavista yksiköistä: muistiyksiköt, syöttöyksiköt ja tulostusyksiköt.

8471 50 10 siviili-ilma-aluksissa käytettävät

8471 50 90 muut.”

9 Nimike 8471 kuuluu 84 ryhmään, joka on otsikoitu ”Ydinreaktorit, höyrykattilat, koneet ja mekaaniset laitteet; niiden osat”. Tämä ryhmä kuuluu puolestaan yhdistetyn nimikkeistön XVI jaksoon, joka on otsikoitu ”Koneet ja mekaaniset laitteet; sähkölaitteet; niiden osat; äänen tallennus- tai toistolaitteet, televisiokuvan tai -äänen tallennus- tai toistolaitteet sekä tällaisten tavaroiden osat ja tarvikkeet”. Tähän XVI jaksoon liittyvän huomautuksen 1 p mukaan tähän ”jaksoon eivät kuulu — — 95 ryhmän tavarat”.

10 Kyseinen 84 ryhmä sisältää aluksi useita huomautuksia, alanimikehuomautuksia ja lisähuomautuksia. Näistä huomautuksessa 5 todetaan seuraavaa:

”A. Nimikkeessä 8471 tarkoitetaan ilmaisulla ’automaattiset tietojenkäsittelykoneet’:

a) digitaalikoneita, jotka

1) pystyvät varastoimaan muistiinsa yhden tai useamman tietojenkäsittelyohjelman ja ainakin ne tiedot, jotka ovat välittömästi tarpeen ohjelman suorittamiseksi;

- 2) ovat vapaasti ohjelmoitavissa käyttäjän tarpeiden mukaan;

- 3) pystyvät suorittamaan käyttäjän määrittämiä aritmeettisia laskutoimituksia; ja

- 4) pystyvät, ilman ihmisen puuttumista toimintaan, suorittamaan ohjelman, joka vaatii niitä muuttamaan suoritustaan ajonaikaisten loogisten päätelyjen perusteella;

— —

E. Koneet, joilla suoritetaan muita erityistoimintoja kuin tietojenkäsittelyä ja jotka sisältävät automaattisen tietojenkäsittelykoneen tai jotka toimivat tällaisen koneen yhteydessä, luokitellaan siihen nimikkeeseen, joka vastaa niiden asianomaisia toimintoja, tai jollei sellaisia ole, kaatonimikkeeseen.”

Alanimikkeet 8524 39 10 ja 8524 39 90

- 11 Riidanalaisen asetuksen antamisen aikaan CN-koodeja 8524 39 10 ja 8524 39 90 vastaavien nimikkeiden ja alanimikkeiden sanamuoto oli seuraava:

”8524 Levyt, nauhat ja muu materiaali, jotka sisältävät äänitallenteita tai muita vastaavalla tavalla tallennettuja ilmiöitä, myös mat-
riisit ja isiöt äänilevyjen valmistusta varten, ei kuitenkaan
37 ryhmän tuotteet:

8524 31 laserlevyt:

— —

8524 39 muut:

8524 39 10 konekielisessä binaarimuodossa tallennettujen ohjeiden, tietojen, äänen ja kuvan, joita voidaan käsitellä ja joita voidaan käyttää interaktiivisesti, toistoon automaattisen tietojenkäsittelykoneen avulla tarkoitetut

8524 39 90 muut.”

- 12 Yhdistetyn nimikkeistön 85 ryhmä on otsikoitu ”Sähkökoneet ja -laitteet sekä niiden osat; äänen tallennus- tai toistolaitteet, televisiokuvan tai -äänen tallennus- tai toistolaitteet sekä tällaisten tavaroiden osat ja tarvikkeet”. Sekin kuuluu 84 ryhmän tavoin XVI jaksoon.

Alanimike 9504 10 00

- 13 Riidanalaisen asetuksen antamisen aikaan koodia 9504 10 00 vastaavan nimikkeen ja alanimikkeiden sanamuoto oli seuraava:

”9504 Seurapeli­välineet ja pelilaitteet, myös motorisoidut ja liikkuvat, biljardipelit, kasinoiden pelipöydät ja automaattiset keilapeli­varusteet:

9504 10 00 Videopelit, jollaisia käytetään televisiovastaanottimen kanssa.”

- 14 Nimike 9504 kuuluu yhdistetyn nimikkeistön XX jakson 95 ryhmään. Kyseinen XX jakso on otsikoitu ”Erinäiset tavarat”. Siihen kuuluva 95 ryhmä on puolestaan nimeltään ”Lelut, pelit ja urheiluvälineet; niiden osat ja tarvikkeet”.

- 15 Lopuksi nimikkeeseen 9504 liittyvässä harmonoidun järjestelmän selityksessä määrätään, että tähän nimikkeeseen eivät kuulu

” — — ”

- b) 84 ryhmän huomautuksen 5 A määräyksiä vastaavat koneet ja laitteet, vaikka ne soveltuisivatkin ohjelmoitaviksi videopelejä (nro 84.71) varten
— — ”

4. Sitovat tariffitiedot

- 16 Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi) 11 artiklan 1 kohdan ja 12 artiklan nojalla taloudelliset toimijat voivat saada tulliviranomaisilta sitovia tariffitietoja. Kyseessä ovat tiettyjen tavaroiden tariffiluokittelua koskevat tiedot, jotka sitovat tulliviranomaisia sitovan tariffitiedon hakijaan ja/tai saajaan nähden.

- 17 Tullikoodeksin 12 artiklassa säädetään seuraavaa:

” — —

5. Sitova tariffitieto lakkaa olemasta voimassa:

- a) jos annetaan asetus, eikä tieto enää ole kyseisellä asetuksella säädetyn oikeuden mukainen;

— —

6. Sellaisen sitovan tariffitiedon saaja, joka lakkaa olemasta voimassa 5 kohdan b tai c alakohdan mukaisesti, voi jatkaa sen käyttämistä kuuden kuukauden ajan mainitusta julkaisemisesta tai ilmoituksesta, jos tämä on sitovan tiedon perus-

teellä ennen kyseisen tariffitoimenpiteen toteuttamista tehnyt sitovia ja lopullisia kyseisten tavaroiden ostoa tai myyntiä koskevia sopimuksia. Tuotteita, joista tullimuodollisuuksia suoritettaessa esitetään tuonti-, vienti- tai ennakkovahvistustodistus, koskee kuitenkin mainitun kuuden kuukauden ajan sijasta todistuksen voimassaoloaika.

Edellä 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa asetuksella voidaan vahvistaa määräaika, jona ensimmäistä alakohtaa sovelletaan.”

Riidan taustalla olevat tosiseikat

Menettely Yhdistyneessä kuningaskunnassa

- 18 Sony Computer Entertainment Europe Ltd (jäljempänä kantaja) on ainoa yhtiö, joka tuo PlayStation®2-konsolia yhteisöön joko suoraan tai sisaryhtiönsä Sony Logistics Europe NV:n välityksellä.
- 19 Se pyysi 28.8.2000 sitovaa tariffitietoa Customs and Exciselta (Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset) PlayStation®2-konsolin malleille SCPH-30003 ja SCPH-30004. Tässä yhteydessä se ehdotti, että tuote pitäisi luokitella CN-koodiin 8471 50 90, koska PlayStation®2-konsoli täytti kaikki yhdistetyn nimikkeistön 84 ryhmän huomautuksessa 5 A luetellut edellytykset ja koska harmonoidun järjestelmän nimikkeeseen 9504 liittyvän harmonoidun järjestelmän selitysten b kohdan mukaan luokittelu alanimikkeeseen 9504 10 ei ollut mahdollista.

- 20 Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset antoivat kantajalle 19.10.2000 sitovan tariffitiedon nro GB 105614503, jossa PlayStation®2-konsoli luokiteltiin CN-koodiin 9504 10 00. Ne perustivat päätöksensä siihen toteamukseen, että PlayStation®2-konsoli ei ollut vapaasti ohjelmoitavissa ja että se ei näin ollen täyttänyt kaikkia yhdistetyn nimikkeistön 84 ryhmän huomautuksessa 5 määrittämiä edellytyksiä.
- 21 Kantaja esitti 22.11.2000 toimivaltaisille viranomaisille tämän päätöksen uudelleentarkastelua koskeneen virallisen vaatimuksen.
- 22 Uudelleentarkastelusta vastannut virkamies ilmoitti 5.1.2001 päivätyllä kirjeellä kantajalle päättäneensä, että kyseinen tuote luokiteltaisiin edelleen CN-koodiin 9504 10 00. Hän nojautui päätöksessään siihen, että PlayStation®2-konsoli ei ollut vapaasti ohjelmoitavissa. Lisäksi hän ilmoitti kantajalle siitä, että komissiolle oli ilmoitettu PlayStation®2-konsolille annetusta sitovasta tariffitiedosta ja että asiaa oli käsitelty tullikoodeksikomitean tariffi- ja tilastonimikkeistöjaoston (jäljempänä nimikkeistökomitea) 4. ja 5.12.2000 pidetyssä 236. kokouksessa.
- 23 Kantaja valitti 31.1.2001 VAT and Duties Tribunaliin (Lontoo) uudelleentarkastelun jälkeen tehdystä päätöksestä. Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset pyysivät 30.5.2001 pidetyssä istunnossa asian käsittelyn lykkäämistä sillä perusteella, että PlayStation®2-konsolin luokittelua käsiteltiin samaan aikaan nimikkeistökomiteassa ja että päätös tehtäisiin pian. Kun VAT and Duties Tribunal tutki tätä pyyntöä, tulliviranomaiset ilmoittivat tuomioistuimelle saaneensa faksitse jäljennöksen nimikkeistökomitean tekemästä päätöksestä. Päätös oli sama kuin riidanalaisen asetuksen liitteessä oleva päätös. Vaikka nimikkeistökomitea oli luokitellut PlayStation®2-konsolin CN-koodiin 9504 10 00, Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset päättivät olla enää vastustamatta kantajan tekemää valitusta, koska nimikkeistökomitean toimittamasta päätöksestä ilmeni, että PlayStation®2-konsoli oli vapaasti ohjelmoitavissa ja että

näin ollen riidanalaisen päätöksen taustalla ollut toteamus, jonka mukaan PlayStation®2-konsoli ei ollut vapaasti ohjelmoitavissa, oli pätemätön. Koska VAT and Duties Tribunal totesi asianosaisten olevan yksimielisiä, se määräsi 5.6.2001, että valitus hyväksyttäisiin.

- 24 Tämän ratkaisun perusteella Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset muuttivat 12.6.2001 tehdyllä päätöksellä sitovaa tariffitietoa nro GB 105614503. Ne luokittelivat PlayStation®2-konsolin 19.10.2000 alkaen CN-koodiin 8471 49 90.

Menettely nimikkeistökomiteassa

- 25 Kantaja otti Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaisten marraskuussa 2000 toimittamien tietojen perusteella yhteyttä nimikkeistökomitean puheenjohtajaan tammikuussa 2001. Tämä vahvisti, että komiteassa käytiin keskusteluja PlayStation®2-konsolin tariffiluokittelusta. Lisäksi hän ilmoitti 9.2.2001 päivätyllä kirjeellä kantajalle siitä, että PlayStation®2-konsolin luokittelu oli nimikkeistökomitean seuraavan kokouksen esityslistalla ja että kantaja kutsuttaisiin sinne esittelemään tuotettaan.
- 26 Kyseisessä nimikkeistökomitean 243. kokouksessa, joka pidettiin Brysselissä 26. ja 27.2.2001, kantaja esitteli PlayStation®2-konsolia ja vastasi komitean jäsenten kysymyksiin. Se antoi myös ylimääräisen jäljennöksen vaatimuksistaan, jotka koskivat PlayStation®2-konsolin tariffiluokittelua.
- 27 Tämän jälkeen kantaja ja komission yksiköt olivat vielä yhteydessä toisiinsa valmisteltaessa PlayStation®2-konsolin ja siihen liittyneen optisen levyn (CD-ROM) tariffiluokittelusta tehtävää ratkaisua.

Riidanalainen asetus

- 28 Komissio antoi riidanalaisen asetuksen 10.7.2001. Asetus julkaistiin virallisessa lehdessä seuraavana päivänä.
- 29 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklassa säädetään, että ”liitteenä olevan taulukon 1 sarakkeessa esitetyt tavarat luokitellaan yhdistetyssä nimikkeistössä mainitun taulukon 2 sarakkeen CN-koodeihin”. Asetuksen 2 artiklan mukaan jäsenvaltioiden tulliviranomaisten antamiin sitoviin tariffitietoihin, ”jotka eivät ole tässä asetuksessa vahvistettujen säännösten mukaisia, voidaan vedota — — vielä kolmen kuukauden ajan”. Asetuksen 3 artiklassa säädetään vielä, että asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu virallisessa lehdessä.
- 30 Riidanalaisen asetuksen liitteessä on kolme saraketta. Niistä 1 sarakkeessa esitetään tavaroiden kuvaus, 2 sarakkeessa 1 sarakkeessa kuvattuihin tavaroihin sovellettava CN-koodi. Lopuksi 3 sarakkeessa esitetään luokittelun perusteet.
- 31 Nestesaippuulle tarkoitettua pumppuastiaa koskevan kuvauksen lisäksi riidanalaisen asetuksen liitteen 1 sarakkeeseen sisältyy seuraava kuvaus tavaroista:

”Vähittäismyyntiä varten laatikkoon pakattu laite (konsoli) ja liitäntäkaapelilla varustettu ohjain, CD-ROM-levy, kaapeli konsolin liittämiseen audio-/videolaitteisiin sekä virtajohto.

Konsoliin sisältyvät seuraavat osat:

- keskusyksikkö (CPU)

- 32 Mb:n DRAM-keskusmuisti

- DVD-asema

- grafiikkasiru

- 2 USB-liitäntää

- 2 peliohjainliitäntää

- 2 muistikorttipaikkaa

- audio-/videoliitäntä (IEEE 1394)

— optisen digitaalilähden liitäntä.

Peliohjaimen lisäksi konsoliin voidaan liittää useita erilaisia laitteita, kuten vakionäppäimistö, hiiri, televisiovastaanotin, tietokonenäyttö tai tulostin.

Konsolissa on erityinen paikka, johon voidaan asentaa kiintolevyasema ja Ethernet-adapteri.

Laitteella voidaan:

- käyttää tuotteelle tarkoitettuja videopeliohjelmistoja

- muuntaa DVD- tai CD-levyjen digitaalista tietoa video- ja äänisignaaleiksi televisiovastaanottimien tai äänentoistolaitteiden kautta toistettavaksi

- käyttää YABASIC-kielisiä ohjelmistoja.

Ohjaimessa on erilaisia painikkeita, joita käytetään pääasiassa videopelien pelaamiseen.

CD-ROM-levy sisältää YABASIC-ohjelmointikielen sekä useita videopelejä ja videoita.”

- 32 Lisäksi 1 sarakkeen alaosassa on viittaus riidanalaisen asetuksen liitteenä olevaan valokuvaan. Tähän viittaukseen liittyvässä alaviitteessä täsmennetään, että ”valokuvat ovat ainoastaan ohjeellisia”.
- 33 Seuraavassa 2 sarakkeessa todetaan, että edellä 31 kohdassa esitettyä kuvausta vastaava laite on luokiteltava CN-koodiin 9504 10 00. Siihen liittyvä CD-ROM-levy on puolestaan luokiteltava CN-koodiin 8524 39 90.
- 34 Lopuksi 3 sarakkeessa esitetään seuraavat perusteet 2 sarakkeessa esitetylle tariffiluokittelulle:

”Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1, 3b ja 6 yleisen tulkintasäännön, 85 ryhmän 6 huomautuksen sekä CN-koodien 8524, 8524 39, 8524 39 90 sekä 9504 ja 9504 10 00 nimiketekstien mukaisesti.

Laitteen eri toiminnoista (muun muassa videopelien pelaaminen, automaattinen tietojenkäsittely, CD- ja DVD-levyjen ääni- ja videosignaalien toisto jne.) videopelien pelaaminen antaa laitteelle sen olennaisen luonteen, joten tavara luokitellaan sen perusteella nimikkeeseen 9504 kuuluvaksi pelikonsoliksi.”

Riidanalaisen asetuksen julkaisemista seurannut menettely

- 35 Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset osoittivat 25.7.2001 kantajalle peruuttamispäätöksen, jossa ilmoitettiin, että riidanalaisen päätöksen 3 artiklan nojalla sitova tariffitieto nro GB 105614503 peruutettaisiin 31.7.2001 lähtien (jäljempänä peruuttamispäätös).
- 36 Kantaja esitti 6.9.2001 peruuttamispäätöksen hallinnollista uudelleentarkastelua koskeneen vaatimuksen. Kantaja arvioi, että kyseinen päätös ei ole pätevä, koska se on tehty lainvastaisen yhteisön säädöksen eli riidanalaisen asetuksen perusteella. Kantaja on vaatinut Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaisia kumoamaan peruuttamispäätöksensä, jolloin sitovalla tariffitiedolla nro GB 105614503 on edelleen kaikki oikeusvaikutuksensa.

Menettely ja vaatimukset

- 37 Kantaja on nostanut riidanalaisesta asetuksesta kumoamiskanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 3.10.2001 jättämälläan kannekirjelmällä.
- 38 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi

— kumoaa riidanalaisen asetuksen ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

39 Vastaaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta tai joka tapauksessa hylkää sen perusteettomana ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

40 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena kirjallisia kysymyksiä asianosaisille. Vastaaja vastasi kysymyksiin 14.1.2003 ja kantaja 15.1.2003 päivätyllä kirjeellä.

41 Asianosaisten suulliset lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin kuultiin 13.2.2003 pidetyssä istunnossa.

Oikeudellinen arviointi

1. Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten lausumat

42 Kantaja esittää kolme eri perustelua osoittaakseen täyttävänsä EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaiset tutkittavaksi ottamisen edellytykset. Se vetoaa ensinnäkin siihen, että vastaaja on tehnyt asetuksen muodossa sille osoitetun

päätöksen tai päätöksen, joka koskee sitä suoraan ja erikseen. Toiseksi se arvioi, että vaikka riidanalaisen asetuksen katsottaisiinkin olevan varsinainen asetus, kyseinen toimi koskee sitä suoraan ja erikseen. Lopuksi se väittää, että sen kanne on otettava tutkittavaksi, koska muut kanteet, joita voitaisiin nostaa kansallisissa tuomioistuimissa, eivät tarjoaisi asianmukaisia ratkaisuja.

- 43 Vastaaja katsoo, että kaikki perustelut, joihin kantaja on vedonnut osoittaakseen kanteensa täyttävän EY 230 artiklan neljännessä kohdassa esitetyt tutkittavaksi ottamisen edellytykset, ovat perusteettomia ja että kanne on näin ollen jätettävä tutkimatta.
- 44 Vastaaja vetoaa ensinnäkin siihen, että riidanalainen asetus on todellakin asetus, koska siinä määritetään yleisluontoisesti sen liitteen 1 sarakkeessa kuvattujen tavaroiden tariffiluokittelu ja sitä sovelletaan kaikkeen kyseisten tavaroiden tuontiin valmistajasta tai maahantuojusta riippumatta kaikissa jäsenvaltioissa.
- 45 Sen mielestä tämä näkemys on vahvistettu yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä, erityisesti asiassa 40/84, Casteels vastaan komissio, 14.2.1985 annetussa tuomiossa (Kok. 1985, s. 667) sekä asiassa T-120/98, Alce vastaan komissio, 29.4.1999 annetussa määräyksessä (Kok. 1999, s. II-1395) ja asiassa T-49/00, Iposea vastaan komissio, 30.1.2001 annetussa määräyksessä (Kok. 2001, s. II-163). Se korostaa erityisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toistuvasti katsonut, että tariffiluokittelusta annettuja asetuksia sovelletaan objektiivisesti määritettyyn tilanteeseen ja että niillä on oikeusvaikutuksia yleisesti ja abstraktisti kuvattuihin henkilöihin ja muun muassa tavaroiden maahantuojiin (ks. erityisesti em. asiassa Iposea v. komissio annetun määräyksen 24 kohta).
- 46 Se kiistää tässä yhteydessä kantajan sen väitteen oikeellisuuden, jonka mukaan riidanalaisen asetuksen liitteenä olevan taulukon 1 sarakkeessa oleva yksityis-

kohtainen tavaroiden kuvaus on ristiriidassa sen kanssa, että kyseessä on asetus. Se näet korostaa, että on pidettävä mielessä oikeudellinen asiayhteys, johon tariffiluokittelusta annetut asetukset liittyvät, eli se, että kun tietyn tuotteen luokittelu saattaa aiheuttaa vaikeuksia tai keskustelua, komissio voi yhdistetystä nimikkeistöstä annetun asetuksen 9 artiklan mukaan antaa asetuksen kyseisen tuotteen luokittelusta tehtyään nimikkeistökomitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Se korostaa, että vaikka tämä asetus koskee tiettyä tuotetta, sen soveltamisala on kuitenkin yleinen, koska sitä ei sovelleta tiettyyn taloudelliseen toimijaan eikä tiettyyn toimenpiteeseen. Sen mielestä tällaista asetusta sovelletaan ensisijaisesti tuotteisiin, jotka ovat samoja kuin nimikkeistökomitean tutkimat, eli tuotteisiin, jotka vastaavat tariffiluokittelusta annetun asetuksen liitteessä olevaa lyhyttä kuvausta.

47 Vastaaja myöntää, että tässä tapauksessa riidanalainen asetus on annettu sen jälkeen kun nimikkeistökomitea oli tutkinut kantajan tuotteen, joten tältä kantajalta kyseisessä asetuksessa todellakin luokitellaan PlayStation®2-konsoli. Se arvioi sen sijaan, että kyseinen asetus ei ”koske” PlayStation®2-konsolia, sillä sitä ei sovelleta kyseiseen yksittäiseen tuotteeseen vaan kaikkiin tuotteisiin, jotka vastaavat asetuksen liitteessä olevaa kuvausta. Näin ollen se katsoo, että vaikka kantaja on tällä hetkellä PlayStation®2-konsolin ainoa maahantuoja, tämä ei poissulje sitä, että kyseinen asetus voisi mahdollisesti koskea muita samojen tuotteiden maahantuoja. Se korostaa tältä osin myös, että sen käytettävissä olevien tietojen mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset ovat antaneet sitovan tariffitiedon PlayStation®2-tuotteesta toisellekin yritykselle kuin kantajalle.

48 Vastaaja kyseenalaistaa myös kantajan viittauksen tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 11 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 1508/2000 (EYVL L 174, s. 3), jolla PlayStation®2-konsolin kanssa kilpaileva tuote on luokiteltu CN-koodiin 9504 10 00. Se korostaa näet, että kuten kantaja itsekkin myöntää, tämä luokittelu koski ”olenaisilta osin erilaista” tuotetta, koska kyseessä oli tuote, jossa ”käyttäjä ei voinut muuttaa pelin ohjelmia”.

- 49 Lopuksi vastaaja esittää, että kantajan väite, jonka mukaan riidanalaista asetusta ei voitaisi kohtuullisesti soveltaa analogisesti, on virheellinen. Se näet korostaa, että yleisellä tasolla tariffiluokittelusta annettuja asetuksia sovelletaan yleensä tiettyyn tapaukseen ja siihen sisältyy viitteitä siitä, miten tätä sääntöä on tulkittava analogisesti rinnakkaistuotteiden tai samankaltaisten tuotteiden yhteydessä. Se korostaa, että tämä näkemys on omaksuttu ensinnäkin yhdistetyn nimikkeistön johdonmukaisen tulkinnan varmistamiseksi, toiseksi taloudellisten toimijoiden yhdenvertaisen kohtelun takaamiseksi ja kolmanneksi sen välttämiseksi, että taloudellisilla toimijoilla saattaisi olla houkutus kiertää yhdistetyn nimikkeistön päämäärä muuttamalla tuotteensa tiettyjä ominaisuuksia hieman ainoana tarkoituksenaan välttää luokittelu, jonka seuraukset saattaisivat olla epäsuotuisia. Vastaaja näet katsoo, että asianomainen tullihallinto, taloudelliset toimijat tai mikä tahansa tariffiluokittelusta annettuun asetukseen liittyvää riitaa käsittelevä tuomioistuimien kykenee soveltamaan analogisesti kyseistä asetusta tiettyyn tuotteen nojautumalla asetukseen sisältyvään tuotekuvaukseen ja nimikkeistön perusteluihin. Se korostaa, että tässä tapauksessa sen käytettävissä olevista tiedoista ilmenee, että asetusta sovelletaan myös samankaltaisiin tuotteisiin, kuten Microsoftin Xbox-konsoliin ja Nintendo GameCube -peliin.
- 50 Vaikka vastaaja myöntääkin, että riidanalainen asetusta koskee kantajaa suoraan, se arvioi toiseksi, että asetusta ei koske sitä erikseen.
- 51 Se arvioi tässä yhteydessä ensinnäkin, että yhdistetyissä asioissa T-133/98 ja T-134/98, Hewlett Packard France ja Hewlett Packard Europe vastaan komissio, 13.2.2001 annettu tuomio (Kok. 2001, s. II-613), johon kantaja viittaa, eroaa selvästi nyt käsiteltävästä asiasta, koska kantaja oli kyseisessä asiassa saanut useita sitovia tariffitietoja samasta tuotteesta eri jäsenvaltioissa, ja päätös, jonka komissio oli osoittanut kyseisille jäsenvaltioille, jotta nämä peruuttaisivat antamansa sitovat tariffitiedot, selvästi koski sitä erikseen. Se huomauttaa lisäksi, että se ei ollut kyseisessä asiassa edes tuonut kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä koskevaa kysymystä esiin.

- 52 Tämän jälkeen se arvioi, että kantaja viittaa virheellisesti edellä 45 kohdassa mainitussa asiassa Iposea vastaan komissio annettuun määräykseen. Se korostaa aluksi, että kyseisessä määräyksessä kannetta, jonka Iposea oli nostanut saadaakseen tariffiluokittelusta annetun asetuksen kumotuksi, ei otettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tutkittavaksi sen vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella, jonka mukaan asetuksen säännösten kumoamista koskevien kanteiden osalta edellytetään niiden koskevan kantajan etuja erikseen. Se kiistää tässä yhteydessä sen vastakohtaispäätelmän oikeellisuuden, jonka kantaja pyrkii tekemään tämän määräyksen perusteella ja jonka mukaan siitä olisi pääteltävä, että tariffiluokittelusta annettu asetus koskisi automaattisesti ”erikseen” kaikkia taloudellisia toimijoita, jotka ovat saaneet sitovan tariffitiedon tällaisessa asetuksessa tarkoitetuista tuotteista. Sen mielestä tällainen väite ei näet ole mitenkään perusteltavissa, minkä lisäksi se on kuulumista suljettuun taloudellisten toimijoiden joukkoon koskevan vaatimuksen vastainen. Lisäksi se muistuttaa, että riidanalainen asetus ei koske yksinomaan kantajaa tai mitään muutakaan yritystä, joka olisi saanut sitovan tariffitiedon siinä kuvatusta tuotteesta, vaan jokaista samanlaisen tai vastaavan tuotteen maahantuoja.
- 53 Lisäksi vastaaja kiistää sen, että asiassa C-390/95 P, Antillean Rice Mills ym. vastaan komissio, 11.2.1999 annetulla tuomiolla olisi merkitystä nyt käsiteltävän asian kannalta. Se näet korostaa, että kyseinen tuomio koski merentakaisien maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25 päivänä heinäkuuta 1991 tehtyyn neuvoston päätökseen 91/482/ETY (EYVL L 263, s. 1) sisältynyttä suojalauseketta, jossa komissiolta nimenomaisesti edellytettiin, että kun se aikoo toteuttaa suojatoimenpiteitä, sen on otettava selvää niistä kielteisistä seurauksista, joita sen päätöksellä voi olla kyseisen merentakaisen maan tai alueen taloudelle sekä niille yrityksille, joita asia koskee. Se korostaa, että tällaista vaatimusta ei sisälly yhdistetystä nimikkeistöstä annetun asetuksen 9 artiklaan eikä mihinkään muuhunkaan artiklaan, ja kyseinen asetus on tässä tapauksessa oikeudellisena perustana.
- 54 Se väittää lopuksi, että se, että riidanalaisen asetuksen mukaan sitovaan tariffitietoon voidaan tulkikoodeksin 12 artiklan 6 kohdan säännösten perusteella vedota vielä kolmen kuukauden ajan kyseisen asetuksen voimaantulon jälkeen, ei missään tapauksessa tue kantajan perusteluja. Se näet arvioi, että vaikka sitovan tariffitiedon saajan vaatimus, jossa riitautetaan tariffiluokittelusta annetun asetuksen mukaisen ajanjakson puuttuminen tai riittämättömyys, saattaisikin täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset, tämä ei merkitse sitä, että sen vaatimus, jossa riitautetaan itse luokittelu, voitaisiin tutkia.

- 55 Lopuksi vastaaja huomauttaa, että kantaja ei kiistä sitä, että on olemassa muita kanneteitä kansallisissa tuomioistuimissa, eikä sitä, että nämä voisivat esittää ennakkoratkaisupyynnön, vaan väittää ainoastaan, että on nopeampaa nostaa suora kanne EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla ja että kanteen menestyminen tässä tuomioistuimessa kohentaisi sen taloudellista tilannetta. Se korostaa, että kantaja ei ole edes esittänyt tosiseikkoja tai tilastoja tämän väitteen perustelemiseksi. Lisäksi se arvioi, että vaikka tällaisia seikkoja olisi esitetty, niilläkään ei olisi missään tapauksessa kyetty riittävästi tukemaan kantajan perusteluita. Koska tällaiseen perusteeseen voidaan vedota kaikissa tapauksissa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi hyväksyä sitä vaarantamatta täydellisesti luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden nostamien kanteiden tutkittavaksi ottamisen rajoja yhteisön lainsäädännön kannalta, sellaisina kuin ne on määritelty EY 230 artiklan neljännessä kohdassa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 56 Aluksi on hylättävä kantajan perustelut, joiden mukaan nyt käsiteltävä kanne on tutkittava, koska sen tutkimatta jättäminen merkitsisi sitä, että siltä evättäisiin oikeus käyttää asianmukaista oikeussuojakeinoa.
- 57 Kuten näet asiassa C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores vastaan neuvosto, 25.7.2002 annetusta tuomiosta (Kok. 2002, s. I-6677, 36 kohta ja sitä seuraavat kohdat) olennaisilta osin ilmenee, se, että kansallisissa tuomioistuimissa ei ole käytettävissä mitään oikeussuojakeinoa, ei ole sellainen seikka, jonka perusteella yhteisöjen tuomioistuinten pitäisi ottaa tutkittavaksi sellaisia yksityisten nostamia kanteita, jotka eivät täytä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa vahvistettuja tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Näin ollen nyt käsiteltävän kaltaisessa asiassa, jossa kantaja ei edes väitä oikeussuojakeinojen puuttuvan vaan viittaa ainoastaan siihen, että nämä oikeussuojakeinot eivät ole asianmukaisia ja että niiden pitkän keston vuoksi sille aiheutuisi suurempi taloudellinen vahinko, on sitä suuremmalla syyllä mahdotonta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkisi kanteen siinä tapauksessa, että riidanalainen toimi ei koskisi kantajaa suoraan ja erikseen.

- 58 Tämän jälkeen on korostettava, että oikeuskäytännön mukaan yksityiset eivät lähtökohtaisesti voi nostaa EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kannetta, jolla pyritään kumoamaan tariffiluokittelusta annettuja asetuksia (edellä 45 kohdassa mainitussa asiassa *Casteels v. komissio* annetun tuomion 10 kohta ja sitä seuraavat kohdat; edellä 45 kohdassa mainitussa asiassa *Alce v. komissio* annetun määräyksen 16 kohta ja sitä seuraavat kohdat ja edellä 45 kohdassa mainitussa asiassa *Iposea v. komissio* annetun määräyksen 23 kohta ja sitä seuraavat kohdat). Kuten yhteisöjen tuomioistuin on näet todennut edellä 45 kohdassa mainitussa asiassa *Casteels* vastaan komissio antamassaan tuomiossa, ”huolimatta tällaisiin asetuksiin sisältyvien kuvausten konkreettisuudesta, niiden soveltamisala on kuitenkin kaikilta osin yleinen, sillä ne koskevat ensinnäkin kaikkia kuvausta vastaavia tuotteita riippumatta niiden muista ominaisuuksista ja alkuperästä ja toiseksi niiden vaikutukset koskevat kaikkia yhteisön tulliviranomaisia ja kaikkia maahantuojia, jotta yhteistä tullitariffia sovellettaisiin yhdenmukaisesti” (tuomion 11 kohta).
- 59 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on kuitenkin todettu, että yleisesti sovellettava toimi voi tietyissä olosuhteissa koskea tiettyjä taloudellisia toimijoita suoraan ja erikseen (ks. mm. asia 11/82, *Piraiki-Patraiki ym. v. komissio*, tuomio 17.1.1985, Kok. 1985, s. 207, 5 kohta ja sitä seuraavat kohdat; asia C-152/88, *Sofrimport v. komissio*, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. I-2477, 11—13 kohta; asia C-358/89, *Extramet Industrie v. neuvosto*, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13—18 kohta ja asia C-309/89, *Codorniu v. neuvosto*, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 19—22 kohta, Kok. Ep. IV, s. I-177), ja nämä voivat siten riitauttaa sen EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla.
- 60 Näin ollen on tutkittava, koskeeko riidanalainen asetus kantajaa suoraan ja erikseen.
- 61 Tässä tapauksessa on ilmeistä ja myös asianosaisten kesken kiistatonta, että riidanalainen asetus koskee kantajaa suoraan.

- 62 Riidanalaisella asetuksella on näet välittömiä vaikutuksia sen oikeusasemaan eikä se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen täytäntöönpano, ollenkaan harkintavaltaa, koska täytäntöönpano on luonteeltaan puhtaasti automaattista ja se perustuu yksinomaan yhteisön lainsäädäntöön eikä muita välittäviä sääntöjä sovelleta (asia C-386/96 P, Dreyfus v. komissio, tuomio 5.5.1998, Kok. 1998, s. I-2309, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Erityisesti on huomautettava, että riidanalaisen asetuksen vaikutuksesta Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaisten kantajalle antama sitova tariffitieto lakkaa olemasta voimassa asetuksen 2 artiklan mukaisen kolmen kuukauden määräajan kuluttua, ja tuotaessa PlayStation®2-konsoleita maahan niihin sovelletaan 1,7 prosentin tullia sen nollatullin sijasta, jota niihin sovellettiin sitovan tariffitiedon perusteella.
- 63 Vaatimuksesta, jonka mukaan toimen on koskettava kantajaa erikseen, on tämän jälkeen todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yleisesti sovellettava säädös kuten asetus voi koskea luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä erikseen vain, jos se vaikuttaa niiden oikeudelliseen asemaan niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella nämä toimijat erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia C-312/00 P, komissio v. Camar ja Tico, tuomio 10.12.2002, Kok. 2002, s. I-11355, 73 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 64 Ensinnäkin on korostettava tältä osin, että hallinnollinen menettely, joka on johtanut riidanalaisen asetuksen antamiseen, pantiin alulle kantajan Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaisille esittämällä sitovalla tariffitietoa koskeneella pyynnöllä ja että tämä menettely koski nimenomaan PlayStation®2-konsolin tariffiluokittelua.
- 65 Kuten näet ilmenee muun muassa 5.1.2001 tehdystä päätöksestä, jonka Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset osoittivat kantajalle tämän 19.10.2000 annetusta sitovasta tariffitiedosta esittämän uudelleentarkasteluvaatimuksen perusteella eli kyseisen sitovan tariffitiedon antamisen jälkeen, PlayStation®2-konsolin tariffiluokittelua koskenutta kysymystä käsiteltiin nimikkeistökomiteassa. Tämän tiedon perusteella kantaja otti myös yhteyttä vastaajan

toimivaltaisiin yksiköihin ja esitteli näiden pyynnöstä PlayStation®2-konsolia nimikkeistökomitean 243. kokouksessa, joka pidettiin Brysselissä 26. ja 27.2.2001, ja vastasi komitean jäsenten PlayStation®2-konsolin ominaisuuksista ja ominaispiirteistä esittämiin kysymyksiin. Tässä yhteydessä kantaja jätti asiakirjan, johon sisältyivät sen vaatimukset PlayStation®2-konsolin luokittelemisesta. Tämän kokouksen jälkeen kantajan ja vastaajan välillä oli vielä useita yhteydenottoja. Esimerkiksi 6.3.2001 kantaja toimitti kyseisen komitean puheenjohtajalle kokouksen pöytäkirjan, jäljennöksen siinä yhteydessä pidetystä PowerPoint -esityksestä sekä useita valmistelevia muistiinpanoja ja luettelon kokouksessa esitetyistä kysymyksistä ja vastauksista. Lisäksi vastaajan yksiköiden puhelimitse esittämän pyynnön perusteella kantaja toimitti täsmällisen kuvauksen kaikista PlayStation®2-konsoliin kuuluvalla CD-ROM-levyllä olevista osatekijöistä. Tämän jälkeen PlayStation®2-konsolin tariffiluokittelua ja siihen liittyvän asetuksen antamista koskevaa kysymystä käsiteltiin erikseen vielä nimikkeistökomitean 247. kokouksessa, joka pidettiin 9., 10. ja 11.4.2001, ja nimikkeistökomitean 252. kokouksessa, joka pidettiin 30.5.2001. Nämä keskustelut johtivat lopulta riidanalaisen asetuksen antamiseen 10.7.2001.

- 66 Lisäksi on korostettava, että vastaaja ei ole missään vaiheessa väittänyt, että nimikkeistökomitealle olisi esitelty jokin toinen samanlainen tai samankaltainen tuote ja/tai että sellaisesta tuotteesta olisi keskusteltu nimikkeistökomiteassa riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneen menettelyn yhteydessä.
- 67 Lisäksi on huomautettava, että kun VAT and Duties Tribunaliin tehtiin valitus Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaisten tekemästä päätöksestä, nämä viranomaiset olivat nimenomaisesti vaatineet kyseiseltä tuomioistuimelta asian käsittelyn lykkäämistä sillä perusteella, että PlayStation®2-konsolin tariffiluokittelua koskevaa kysymystä käsiteltiin samaan aikaan nimikkeistökomiteassa.
- 68 Toiseksi on muistettava, että nimenomaan nimikkeistökomitean lopullisen kannan ja erityisesti sen toteamuksen, jonka nimikkeistökomitea esitti PlaySta-

tion@2-konsolin vapaasta ohjelmitavuudesta, perusteella Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset päättivät olla enää vastustamatta valitusta, jonka kantaja oli tehnyt VAT and Duties Tribunaliin, ja että kyseinen tuomioistuin määräsi valituksen hyväksymisestä 5.6.2001 antamallaan tuomiolla todettuaan asianosaisten olevan yksimielisiä. Tämän tuomioistuimen ratkaisun jälkeen kyseiset viranomaiset antoivat 12.6.2001 tekemällään päätöksellä kantajalle sitovan tariffitiedon, jossa PlayStation@2-konsoli luokiteltiin alanimikkeeseen 8471 49 90 taannehtivasti 19.10.2000 alkaen. Asianosaisten kesken on kiistatonta, että riidanalaista asetusta annettaessa tämä sitova tariffitieto oli ainoa, jonka mukaan PlayStation@2-konsoli luokiteltiin nimikkeeseen 8471.

- 69 Tästä seuraa, että koska PlayStation@2-konsoli luokiteltiin riidanalaisessa asetuksessa nimikkeeseen 9504, kantaja on ainoa yritys, jonka oikeusasemaan kyseisen asetuksen antaminen on vaikuttanut. Tullikoodeksin 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaisten antama sitova tariffitieto on näet lakannut olemasta voimassa riidanalaisen asetuksen vaikutuksesta.
- 70 Toisin kuin vastaaja väittää, tässä yhteydessä ei ole merkitystä sillä, että Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset ovat myöhemmin antaneet sitovan tariffitiedon PlayStation@2-konsolin luokittelemisesta toiselle taloudelliselle toimijalle. Kuten näet komission esittämästä kyseisen sitovan tariffitiedon jäljennöksestä ilmenee, siinä oli luokiteltu kyseinen laite nimikkeeseen 9504 eikä nimikkeeseen 8471, joten riidanalainen asetus ei ole millään tavoin vaikuttanut kyseisen tariffitiedon saajan oikeusasemaan, toisin kuin kantajan asemaan.
- 71 Kolmanneksi tietyistä seikoista ilmenee, että vaikka riidanalainen asetus on tässä tapauksessa sanamuodoltaan yleisluontoinen ja abstrakti, se koskee nimenomaisesti PlayStation@2-konsolin luokittelamista, koska siinä toistetaan yksityiskohtaisesti kyseisen tuotteen kaikki ominaisuudet ja koska muita tuotteita, joilla olisi ollut samat ominaisuudet, ei ollut olemassa ainakaan silloin kun riidanalainen asetus tuli voimaan.

- 72 On näet huomattava, että vastaaja on kuvannut riidanalaisen asetuksen liitteessä olevan taulukon 1 sarakkeessa erittäin tarkasti tavaroita, joiden osalta se on 2 sarakkeessa määrittänyt sovellettavan tariffiluokittelun. Erityisesti pelikonsolia ja siihen liittyvää CD-ROM-levyä koskevassa 1 sarakkeen osassa se ei ole ainoastaan kuvannut sitä, millä tavoin kyseinen laite pakataan vähittäismyyntiä varten, vaan myös eri osia, joista se koostuu ja joihin se voidaan liittää, sekä sen tärkeimpiä toimintoja. Kantaja on esittänyt, ilman että vastaaja olisi tätä vakavalla tavalla kiistänyt, että kyseinen kuvaus vastaa kaikilta osin vastaajalle ilmoitettuja PlayStation®2-konsolin teknisiä ominaisuuksia ja että kuvaus on niin tarkka, että olisi mahdotonta, että sitä olisi ainakaan riidanalaisen asetuksen voimaantulohetkellä voitu soveltaa muihin laitteisiin kuin PlayStation®2-konsoliin.
- 73 Lisäksi on korostettava, että riidanalaisen asetuksen liitteen viimeisellä sivulla on jopa valokuva PlayStation®2-konsolista, jonka päällä mallimerkki PS2 on selvästi nähtävissä, vaikka laitteen oikealla sivulla oleva tuotemerkki Sony on häivytetty. Kuten Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset ovat korostaneet kantajalle osoittamassaan 18.10.2001 päivätyssä kirjeessään, tämä valokuva ei jätä mitään epäilystä siitä, että riidanalaisessa asetuksessa tarkoitetaan nimenomaan PlayStation®2-konsolia.
- 74 Lisäksi on hylättävä vastaajan väite, jonka mukaan riidanalaisesta asetusta voitaisiin soveltaa analogisesti vastaaviin tuotteisiin. Vaikka tämä seikka osoitettaisiin paikkansapitäväksikin, sen perusteella ei näet sinänsä voida poissulkea sitä, että riidanalainen asetus koskee kuitenkin kantajaa erikseen. On myös korostettava, että sen lisäksi että tariffiluokittelusta annetun asetuksen analoginen soveltaminen samanlaisiin tuotteisiin edellyttää erittäin suurta huolellisuutta (ks. vastaavasti julkisasiamies Mischon asiassa C-119/99, Hewlett Packard, antama ratkaisuehdotus, tuomio 17.5.2001, Kok. 2001, s. I-3981, ratkaisuehdotuksen 17 kohta ja sitä seuraavat kohdat), tämä on erityisen arkaluontoista nyt käsiteltävän kaltaisessa tapauksessa, jossa riidanalaisessa asetuksessa määritetään tuotteen luokittelu sellaista toimintoa koskevan arvioinnin perusteella, joka antaa tuotteelle sen olennaisen luonteen. Mikäli tällainen arviointi näet katsotaan lailliseksi, se perustuu ainakin osittain kyseiselle tapaukselle ominaisiin arviointeihin, joita on hankala soveltaa muihin tapauksiin.

- 75 Lopuksi on huomautettava, että kuten edellä on jo korostettu, kantaja on ainoa PlayStation®2-konsolin valtuutettu maahantuoja yhteisössä. Vaikka yksinomaan tämä seikka ei sinänsä osoita, että riidanalainen asetus koskisi kantajaa erikseen (ks. vastaavasti edellä 63 kohdassa mainitussa asiassa komissio v. Camar ja Tico annetun tuomion 77—79 kohta), se on kuitenkin edellä esitettyjen seikkojen perusteella merkityksellinen seikka arvioitaessa sitä, koskeeko asetus kantajaa erikseen.
- 76 Tältä osin on merkityksetöntä, että Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset ovat antaneet sitovan tariffitiedon PlayStation®2-konsolin luokittelemisesta toiselle taloudelliselle toimijalle, kuten vastaaja esittää. On näet huomautettava, että kuten kantaja perustellusti korostaa, sillä on oikeus kieltää PlayStation®2-konsolin rinnakkaistuonti Euroopan talousalueen (ETA) ulkopuolisista maista tavaramerkkioikeuksiensa perusteella ja sen perusteella, että nämä oikeudet eivät ole kansainvälisesti sammuneet, kuten oikeuskäytännössä on toistuvasti katsottu (asia C-355/96, Silhouette International Schmied, tuomio 16.7.1998, Kok. 1998, s. I-4799, 26 kohta; asia C-173/98, Sebago ja Maison Dubois, tuomio 1.7.1999, Kok. 1999, s. I-4103, 21 kohta ja yhdistetyt asiat C-414/99—C-416/99, Zino Davidoff ja Levi Strauss, tuomio 20.11.2001, Kok. 2001, s. I-8691, 33 kohta). Vaikka kantajan kilpailija, esimerkiksi rinnakkaistuoja, saisikin sitovan tariffitiedon PlayStation®2-konsolista, se ei näin ollen voisi käyttää sitä tuodakseen PlayStation®2-konsoleita ETA:han.
- 77 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että nyt käsiteltävään asiaan liittyvässä poikkeuksellisessa tilanteessa riidanalainen asetus vaikuttaa kantajan oikeudelliseen asemaan sille tunnusomaisten erityispiirteiden ja sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista ja se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu. Näin ollen kyseinen säädös koskee sitä erikseen.
- 78 Koska kaikki EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät, kante on tutkittava.

2. Asiakysymys

Perusteluja koskeva yleisesitys

79 Kantaja vetoaa ensisijaisesti siihen, että komissio on riidanalaisen asetuksen antaessaan rikkonut yhdistetystä nimikkeistöstä annettua asetusta. Tässä oikeudenkäynnin vaiheessa kanneperuste on lähinnä kaksiosainen, kun otetaan erityisesti huomioon se, että asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että PlayStation®2-konsoli täyttää 84 ryhmän huomautuksessa 5 A esitetyt edellytykset, jotta sitä voidaan pitää automaattisena tietojenkäsittelykoneena, ja että se voitaisiin luokitella nimikkeeseen 8471.

80 Tämän perusteen ensimmäisessä osassa kantaja esittää, että koska PlayStation®2-konsoli on nimikkeeseen 8471 kuuluva automaattinen tietojenkäsittelykone, sitä ei voida luokitella nimikkeeseen 9504. Toisessa osassa kantaja väittää, että vaikka katsottaisiin, että PlayStation®2-konsoli voidaan luokitella nimikkeeseen 9504, komissio on tehnyt oikeudellisen virheen päättäessään tästä luokittelusta 3 yleissäännön b alakohdan perusteella.

81 Kantaja vetoaa toiseksi siihen, että vastaaja on laiminlyönyt perusteluvollisuutensa.

82 Vastaaja pitää kantajan kaikkia perusteluja perusteettomina ja katsoo, että kanne on tästä syystä hylättävä.

Yhdistetystä nimikkeistä annetun asetuksen rikkominen

Asianosaisten lausumat

— Ensimmäinen osa, jonka mukaan PlayStation®2-konsolin kaltaista automaattista tietojenkäsittelykonetta ei voida luokitella nimikkeeseen 9504

- 83 Kantaja väittää, että koska PlayStation®2-konsoli on nimikkeeseen 8471 kuuluva automaattinen tietojenkäsittelykone, sitä ei voida luokitella nimikkeeseen 9504.
- 84 Se näet korostaa, että tämän ominaisuuden ansiosta PlayStation®2-konsolilla voidaan käsitellä erilaisia tiedostoja, joihin kuuluvat muun muassa videopelien ohjelmistot. Sen mukaan automaattisen tietojenkäsittelykoneen luokittelu ei voi riippua käsiteltävän tiedoston tyypistä, koska päinvastainen ratkaisu johtaisi siihen järjenvastaiseen tulokseen, että mikrotietokone, jota käytetään lähinnä matemaattisten laskelmien tekemiseen, olisi luokiteltava laskukoneeksi, mikrotietokone, jota käytetään CD-levyjen kuuntelemiseen, levysoittimeksi, ja mikrotietokone, jota käytetään videopelien pelaamiseen, videopelikonsoliksi. Se katsoo myös, että oikeudelliselta kannalta tämä johtaisi lisäksi siihen, että nimikkeen 8471 soveltamisalaa rajoitettaisiin perusteettomasti ottamalla käyttöön uusi sääntö, jolla laajennettaisiin 84 ryhmän huomautuksessa 5 E tarkoitettu ”erityistoimintoja” koskeva edellytys koskemaan kaikkia toimintoja, joita yhteisen tullitariffin mitkä tahansa muut nimikkeet tai alanimikkeet kattavat.
- 85 Se korostaa lisäksi, että WCO:n harmonoidun järjestelmän komitea on nimenomaisesti vahvistanut, että automaattisia tietojenkäsittelykoneita ei voida luokitella niillä käsiteltävien tiedostojen tyypin mukaan. Se näet korostaa, että

harmonoidun järjestelmän nimikkeeseen 9504 liittyvän harmonoidun järjestelmän selitysten b kohdan mukaan tähän nimikkeeseen eivät kuulu ”84 ryhmän huomautuksen 5 A määräyksiä vastaavat koneet ja laitteet, vaikka ne soveltuisivatkin ohjelmoitaviksi videopelejä varten”. Sen mielestä tämä selitys vahvistaa yksinkertaisella tavalla sen, että se, että laitetta voidaan käyttää videopelikonsoleina, ei ole erityistoiminto, jonka vuoksi PlayStation®2-konsolin kaltaista automaattista tietojenkäsittelykonetta ei voitaisi luokitella nimikkeeseen 8471.

86 Se kiistää tässä yhteydessä kaikki perustelut, joita vastaaja on esittänyt osoittaakseen, että nimikkeeseen 9504 liittyvää harmonoidun järjestelmän selitysten b kohtaa ei voida soveltaa tässä tapauksessa. Ensinnäkin se arvioi, että vastaaja ei vastaa asiakysymystä koskeviin perusteluihin, joihin se on vedonnut, eli siihen, että automaattisia tietojenkäsittelykoneita, jotka voidaan vapaasti ohjelmoida, ei voida luokitella niiden keskusyksikön käsittelemien tiedostojen tyyppin mukaan. Toiseksi se korostaa, että nimikkeeseen 9504 liittyvän harmonoidun järjestelmän selitysten b kohdan syntyhistoria vahvistaa tämän tulkinnan, koska tutkittaessa harmonoidun järjestelmän selitysten alkuperäistä versiota ilmenee, että nimikkeeseen 9504 on tarkoitus kattaa vain yksinomaan videopeleihin tarkoitettut laitteet, esimerkiksi laitteet, joilla voidaan käsitellä ainoastaan videopeleille ominaisia ohjelmistoja ja joita ei siten voida vapaasti ohjelmoida. Sen mielestä tämän selityksen esityöt osoittavat selvästi, että sen tarkoituksena oli taata, että vapaasti ohjelmoitavia laitteita ei luokiteltaisi samalla tavoin kuin videopelilaitteita. Kolmanneksi kantaja arvioi, että sillä, että PlayStation®2-konsolia ei ollut olemassa, kun nimikkeeseen 9504 liittyvä harmonoidun järjestelmän selitysten b kohta annettiin, ei ole merkitystä, koska vastaajan on sovellettava lakia sellaisena kuin se on kulloisellakin hetkellä voimassa ja koska se ei voi vedota ennakoimattomaan tekniseen kehitykseen ja jättää tiettyjä tuotteita tietyn nimikkeen ulkopuolelle. Sen mielestä oikeuskäytännöstä ilmenee, että vaikka kyseisellä teollisuuden alalla tapahtuneen teknisen kehityksen johdosta olisi perusteltua laatia uusi tulliluokittelu, juuri toimivaltaisten yhteisöjen toimielinten tehtävänä on ottaa kyseinen kehitys huomioon tullitariffia muuttamalla. Jos tullitariffia ei ole muutettu, sen tulkinta ei näissä olosuhteissa voi vaihdella tekniikan kehityksen myötä (asia 122/80, Analog Devices, tuomio 19.11.1981, Kok. 1981, s. 2781; asia 234/87, Casio Computer, tuomio 20.1.1989, Kok. 1989, s. 63 ja asia C-67/95, Rank Xerox, tuomio 9.10.1997, Kok. 1997, s. I-5401). Näin ollen se katsoo, että harmonoidun järjestelmän selitysten b kohta on pätevä

niin kauan kuin sitä ei ole muutettu tai kumottu (asia C-120/90, Post, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2391, 22 ja 23 kohta). Neljänneksi kantaja arvioi, että tiedot, joita vastaaja on toimittanut harmonoidun järjestelmän komiteassa käydyistä keskusteluista johtavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta harhaan ja osoittavat todellisuudessa sen, että PlayStation®2-konsolin tietyistä ominaisuuksista on olemassa useita väärinkäsityksiä. Se korostaa erityisesti, että toisin kuin vastaajan esittämästä harmonoidun järjestelmän komitean 28.11.2001 tekemästä päätöksestä ilmenee, PlayStation®2-konsoli voidaan vaivattomasti liittää tietokoneen näyttöruutuun (eikä ainoastaan televisiovastaanottimeen), ja sen keskusyksikkö kykenee käsittelemään ohjelmia, jotka on laadittu BASIC- tai LINUX-kielellä, jotka ovat varsin laajassa käytössä. Lisäksi se korostaa, että 28.11.2001 tehty päätös on asetettava asiayhteyteensä eli siihen, että ensinnäkin nimenomaan vastaaja on toimittaessaan harmonoidun järjestelmän komitealle jäljennöksen riidanalaisesta asetuksesta esittänyt sen ajatuksen, että PlayStation®2-konsoli piti luokitella nimikkeeseen 9504, ja että toiseksi siinä vaiheessa ei ollut vielä käyty keskusteluja kaikkien valtuutettujen kesken täydellisten tietojen pohjalta. Lopuksi se korostaa, että vastaaja ei selitä sitä, miksi oli katsottava, että nimikkeeseen 9504 liittyvä harmonoidun järjestelmän selitysten b kohta ei ollut vakuuttava. Sen mielestä yksinomaan se, että harmonoidun järjestelmän selitykset eivät ole sitovia, ei ole ratkaiseva peruste, koska vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että vaikka harmonoidun järjestelmän selitykset eivät ole oikeudellisesti sitovia, ne ovat merkittäviä yhdistetyn nimikkeistön tulkinnan välineitä, ja että ne voidaan hylätä ainoastaan tarkalleen määritetyissä tilanteissa.

- 87 Lisäksi kantaja kiistää vastaajan sen väitteen paikkansapitävyyden, jonka mukaan PlayStation®2-konsolin luokittelu CN-koodiin 9504 olisi erityisen perusteltua sen vuoksi, että kyseinen laite ei ole helppokäyttöinen niille käyttäjille, jotka haluavat käyttää sitä ohjelmointiin tai tekstinkäsittelysovelluksiin (esimerkiksi sen vuoksi, että merkkien näppäileminen ohjaimella ei ole helppoa). Se näet arvioi, että tämä väite ei ole asiaankuuluva, koska PlayStation®2-konsoli voidaan USB-liitäntöjensä ansiosta helposti yhdistää vakionäppäimistöön, hiireen ja tietokoneen näyttöruutuun täydellisen tietojenkäsittelyjärjestelmän kokoamiseksi. Lisäksi se korostaa, että 84 ryhmän huomautuksen 5 C mukaan nimike 8471 kattaa myös erillään olevat automaattisten tietojenkäsittelykoneiden yksiköt ja että PlayStation®2-konsoli on automaattinen tietojenkäsittelykone, joka, toisin kuin vastaaja väittää, on yhtä helppotoimintoinen kuin mikä tahansa muu

automaattisen tietojenkäsittelyn järjestelmä. Lopuksi se huomauttaa, että vastaaja ei ole osoittanut, miksi se, että PlayStation®2-konsoli on pikemminkin automaattisen tietojenkäsittelyn yksikkö kuin täydellinen järjestelmä, merkitsisi sitä, että sitä käytetään ”pääasiassa videopelien pelaamiseen”.

- 88 Lopuksi kantaja katsoo, että vastaaja menettelee virheellisesti väittäessään, että jo CN-koodin 9504 10 00 tuotteiden kuvaus perustuisi niiden toimintoihin ja että PlayStation®2-konsolin toiminto videopelinä olisi sinänsä tuotteen objektiivinen ominaispiirre ja ominaisuus. Se näet korostaa, että yksilöiminen CN-koodilla 9504 10 00 ei perustu yksinomaan toimintoihin, koska ilmaisussa ”videopelit, jollaisia käytetään televisiovastaanottimen kanssa”, viitataan nimenomaisesti ainoastaan videopelin käyttöön televisiovastaanottimen kanssa ja että mikäli noudatettaisiin vastaajan näkemystä, tämä alanimike olisi pitänyt nimetä pikemminkin ”laitteeksi, jota käytetään videopelien pelaamista varten”. Tästä syystä se arvioi, että alanimikkeeseen 9504 10 kuuluvien tuotteiden kuvaukseen ei voida vedota sen perustelemiseksi, että siihen sisällytetään kaikki laitteet, joita voidaan käyttää videopelien pelaamiseen. Lisäksi se huomauttaa, että vastaaja itsekin myöntää, että kaikkia laitteita, joita voidaan käyttää videopelien pelaamiseen, ei pidä luokitella alanimikkeeseen 9504 10. Sen mielestä tällaisen luokittelun käyttäminen edellyttää, että toiminto liittyy kiinteästi laitteeseen, esimerkiksi siten, että sillä voidaan käyttää ainoastaan videopelille ominaisia ohjelmistoja tai että käyttäjä voi valita ainoastaan tiettyjä laitteeseen ohjelmoituja pelejä.

- 89 Se katsoo lisäksi, että tämä näkemys ilmenee selvästi oikeuskäytännöstä, koska yhteisöjen tuomioistuimien on katsonut, että tuotteen käyttötarkoitus voi olla luokittelun objektiivinen arviointiperuste sikäli kuin se kiinteästi liittyy kyseiseen tuotteeseen, jolloin liittynän kiinteyttä on pystyttävä arvioimaan tuotteen objektiivisten ominaisuuksien mukaan (asia 459/93, Thyssen Haniel Logistic, tuomio 1.6.1995, Kok. 1995, s. I-1381 ja asia C-309/98, Holz Geenen, tuomio 28.3.2000, Kok. 2000, s. I-1975), että käyttötarkoitukseen perustuva luokittelu on menetelmä, jota on käytettävä viimeisenä vaihtoehtona, ja että oikeusvarmuuden (asia C-338/95, Wiener SI, tuomio 20.11.1997, Kok. 1997, s. I-6495) ja valvonnan helpottamiseksi on asetettava ensisijaisiksi luokitteluperusteet, joissa nojaututaan tuotteiden objektiivisiin ominaispiirteisiin ja ominaisuuksiin, jotka voidaan tarkistaa tullaushetkellä (asia 38/76, Luma, tuomio 16.12.1976,

Kok. 1976, s. 2027, 7 kohta). Tuotteen käyttötarkoituksen huomioon ottamisella on merkitystä ainoastaan siinä tapauksessa, että luokittelua ei kyettäisi tekemään pelkästään tuotteen objektiivisten ominaispiirteiden ja ominaisuuksien perusteella (julkisasiamies Jacobsin em. asiassa Wiener SI antama ratkaisuehdotus, Kok. 1997, s. I-6497, 34 kohta). Kantaja arvioi lisäksi, että koska ei ole kiistetty sitä, että PlayStation®2-konsolin ominaisuudet vastaavat nimikkeeseen 8471 sanamuotoa ja siihen liittyvän ryhmän huomautusten sanamuotoa, on selvästi hyödyttömiä vedota subjektiivisiin perusteisiin, kuten tuotteen käyttötarkoitukseen tai kaupalliseen käyttöön, jotta mahdollisesti päästäisiin siihen vaihtoehtoon, että se luokitellaan nimikkeeseen 9504. Lopuksi kantaja huomauttaa, että vastaaja ei ole esittänyt mitään näyttöä siitä, että siinä tapauksessa, että nimike 9504 olisi todellakin mahdollinen luokitteluvaihtoehto, tämä olisi nimikkeeseen 8471 nähden ensisijainen 3 yleissäännön b alakohdan nojalla.

- 90 Vastaaja kiistää sen, että PlayStation®2-konsolia ei voitaisi luokitella nimikkeeseen 9504 sillä perusteella, että se on nimikkeeseen 8471 kuuluva tietojenkäsittelykone.
- 91 Se arvioi tältä osin, että kantajan väite, joka perustuu nimikkeeseen 9504 liittyvään harmonoidun järjestelmän selitysten b kohtaan, ei ole niin pitävä kuin kyseinen yhtiö väittää. Se myöntää, että tämän selityksen mukaan nimikkeeseen 9504 ulkopuolelle jäävät ”84 ryhmän huomautuksen 5 A määräyksiä vastaavat koneet ja laitteet, vaikka ne soveltuisivatkin ohjelmoitaviksi videopelejä (nro 84.71) varten”. Se korostaa kuitenkin, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että vaikka selitysten voidaan katsoa olevan pätevä ja jopa vakuuttava keino yhdistetyn nimikkeistön tulkinnessa, ne eivät kuitenkaan ole oikeudellisesti sitovia, joten tarvittaessa on varmistettava, että niiden sisältö on yhteensopiva yhteisen tullitariffin määräysten kanssa ja että niillä ei muuteta sen sisältöä (ks. mm. asia C-280/97, ROSE Elektrotechnik, tuomio 9.2.1999, Kok. 1999, s. I-689). Lisäksi se muistuttaa, että nimikkeeseen 9504 liittyvä harmonoidun järjestelmän selitysten b kohta on joka tapauksessa peräisin vuodelta 1985, jolloin PlayStation®2-konsoliin verrattavia laitteita ei ollut. Lisäksi se huomauttaa, että ensinnäkään harmonoidussa järjestelmässä ei käytetä ilmaisuja ”tietokone” tai ”henkilökohtainen tietokone”, joten harmonoidun järjestelmän selitysten b kohdassa viitataan 84 ryhmän huomautukseen 5, jossa

määritellään nimikkeeseen 8471 kuuluvat automaattiset tietojenkäsittelykoneet, ja toiseksi kun harmonoidun järjestelmän selitysten b kohdassa viitataan huomautukseen 5 A a, siinä korostetaan sitä, että asianomaiset tuotteet ovat koneita, jotka on todellisuudessa tarkoitettu tietojenkäsittelyyn, vaikka ne voidaan toissijaisesti ohjelmoida myös videopelejä varten, ja kolmanneksi harmonoidun järjestelmän selitysten b kohta ei aiheuttanut ongelmia, kun sitä käsiteltiin harmonoidun järjestelmän komiteassa, koska tämä katsoi, että minkä tahansa tietokoneen ja myös toimistotietokoneiden normaaleihin ominaisuuksiin kuuluu se, että siinä voidaan käyttää peliohjelmistoja. Näin ollen se katsoo, että tämän selityksen tarkoituksena on välttää se, että kaikki tietokoneet luokiteltaisiin pelikoneiksi.

- 92 Vastaja korostaa myös, että PlayStation®2-konsolin luokittelun herättämästä ongelmasta keskustellaan vielä vilkkaasti harmonoidun järjestelmän komiteassa, mutta tällä hetkellä vallitseva suuntaus on se, että se luokiteltaisiin nimikkeeseen 9504. Se näet huomauttaa, että marraskuussa 2001 harmonoidun järjestelmän komitealle tehtiin ehdotus PlayStation®2-konsolin luokitteluksi nimikkeen 9504 ”videopelien” ja että suurin osa edustajista puolsi tätä ehdotusta. Sen mielestä se, että komitea päätti tutkia tämän kysymyksen uudelleen seuraavassa kokouksessa, johtui ainoastaan Japanin valtuuskunnan omaksumasta kannasta (ks. erityisesti asiakirjan NC0510E2 liitteessä G/9 oleva 7—9 kohta (HSC/28.11.2001)).
- 93 Lisäksi vastaja kiistää kantajan väitteen, jonka mukaan se olisi tehnyt virheen määritellään laitteen ”olennaisen luonteen” yksinomaan sen toimintojen perusteella eikä sen aineiden tai osien perusteella. Se näet korostaa, että alanimikkeen 9504 10 00 kaltaisessa alanimikkeessä itse kuvaus perustuu toimintoihin (”videopelit — —”). Se arvioi näin ollen, että laite on asianmukaisesti luokiteltu alanimikkeeseen 9504 10 00 sen perusteella, että se toimii videopelinä, koska kyseessä on sen objektiivinen ominaispiirre ja ominaisuus sellaisena kuin se on määritelty kyseisessä alanimikkeessä.
- 94 Se arvioi kantajan mainitseman oikeuskäytännön tukevan sen näkemystä tältä osin. Se huomauttaa, että yhteisöjen tuomioistuin on edellä 89 kohdassa mai-

nitussa asiassa Holz Geenen antamansa tuomion 15 kohdassa vahvistanut, että tuotteen käyttötarkoituksen on oltava luokittelun objektiivinen arviointiperuste sikäli kuin se kiinteästi liittyy kyseiseen tuotteeseen. Lisäksi se huomauttaa, että yhteisöjen tuomioistuin on myös asiassa C-219/89, WeserGold, 18.4.1991 antamassaan tuomiossa (Kok. 1991, s. I-1895, 9 kohta) muistuttanut siitä, että tuotteen käyttötarkoitus voi vaikuttaa sen luokitteluun, mikäli otsikossa viitataan nimenomaisesti tähän perusteeseen. Se katsoo, että mikäli ilmaisu ”käyttötarkoitus” korvataan ilmaisulla ”toiminto”, tästä oikeuskäytännöstä ilmenee, että CN-koodin 9504 10 00 (”videopelit”) kuvauksessa määritellään nimenomaisesti tähän alanimikkeeseen luokiteltavat tavarat niiden toimintojen perusteella.

— Toinen osa, joka koskee väitettä, jonka mukaan 3 säännön b alakohtaa on sovellettu virheellisesti PlayStation®2-konsolin tariffiluokittelun yhteydessä

95 Kantaja korostaa, että riidanalaisen asetuksen liitteessä olevan 3 sarakkeen mukaan PlayStation®2-konsoli on luokiteltu CN-koodiin 9504 10 00 sen vuoksi, että ”laitteen eri toiminnoista (muun muassa videopelien pelaaminen, automaattinen tietojenkäsittely, CD- ja DVD-levyjen ääni- ja videosignaalien toisto jne.) videopelien pelaaminen antaa laitteelle sen olennaisen luonteen”. Se arvioi, että 3 yleissäännön b alakohtaa ei olisi saanut soveltaa PlayStation®2-konsolin ”olennaisen luonteen” määrittämiseen näiden toimintojen perusteella. Se näet arvioi, että automaattista tietojenkäsittelykonetta ei voida luokitella sen käyttötarkoituksen mukaan, mikäli tämä käyttötarkoitus johtuu koneella käsiteltävien tiedostojen luonteesta.

96 Se katsoo erityisesti, että tuotteen käyttötarkoitus voidaan ottaa huomioon ainoastaan silloin, kun se johtuu itse tuotteen objektiivisista ominaispiirteistä ja ominaisuuksista, tai toisin sanoen, kun toiminto ilmenee tuotteen fyysisenä ominaisuutena kuten aineena tai osana. Lisäksi se arvioi, että nimikkeen otsikossa on nimenomaisesti viitattava tähän toimintoon tai käyttötarkoitukseen. Sen mielestä tästä seuraa, että kun tuotteella on useita toimintoja, sen olennainen luonne voidaan määrittää sen toimintojen perusteella vain silloin, jos eri toi-

minnot vastaavat eri aineita tai eri osia. Se viittaa tässä yhteydessä 3 yleissäännön b alakohdan sanamuotoon, jonka mukaan ”jos sekoitettuja, eri aineista koostuvia tai eri tavaroista kokoonpantuja tavaroita ja vähittäismyyntiä varten pakattujen sarjojen sisältämiä tavaroita ei voida luokitella 3 säännön a alakohdan mukaan, ne luokitellaan sen aineen tai tavarain mukaan, joka antaa tavaroille niiden olennaisen luonteen, jos tällaista perustetta voidaan soveltaa”.

- 97 Kantaja huomauttaa, että kaikki PlayStation®2-konsolin toiminnot tapahtuvat samoilla laitteen osilla, jotka suorittavat samoja käsittelytehtäviä, joten kunkin toiminnon osalta ei ole mahdollista yksilöidä erillistä osaa tai erillistä ainetta, joka suorittaisi tämän toiminnon muiden sijasta. Se näet korostaa, että PlayStation®2-konsoli ei ole useita erilaisia, toisiaan täydentäviä tai vaihtoehtoisia toimintoja suorittavien osien tai koneiden yhdistelmä, jossa eri toiminnot liittyisivät erillisiin koneisiin, aineisiin tai osiin, koska kuten tosiseikkoihin liittyvästä asiayhteydestä ilmenee, kyseinen tuote ei sisällä eri osia DVD-videoiden lukemista, videopelien ohjelmistojen käsittelemistä sekä BASIC-ohjelmointikielen tai LINUX-sovellusten käyttämistä varten. Kaikki nämä tiedostot käsitellään keskusyksikössä.
- 98 Kantajan mukaan tästä seuraa, että riidanalaisessa asetuksessa on sovellettu 3 yleissäännön b alakohtaa virheellisesti, kun siinä on määritetty tuotteen olennainen luonne yksinomaan PlayStation®2-konsolin toimintojen perusteella eikä niiden aineiden tai osien perusteella, joihin näiden toimintojen on kiinteästi liittyvä.
- 99 Vastaja kiistää soveltaneensa 3 yleissäännön b alakohtaa virheellisesti määrittäessään PlayStation®2-konsolin tariffiluokittelun.

- 100 Vaikka se korostaakin, ettei se kiistä sitä, että PlayStation®2-konsoli täyttää 84 ryhmän huomautuksessa 5 A asetetut edellytykset ja että kyseisen ryhmän huomautus 5 E ei ole sovellettavissa tähän tapaukseen, se kiinnittää ensinnäkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen huomiota XVI jakson huomautukseen 1 p, joka koskee yhdistetyn nimikkeistön 84 ja 85 ryhmää. Se korostaa, että tässä huomautuksessa 1 p ilmoitetaan selvästi, että XVI jaksoon eivät kuulu 95 ryhmän tavarat, ja tähän ryhmään kuuluvat lelut, pelit ja urheiluvälineet ja siihen sisältyy CN-koodi 9504 10 00 (”videopelit”), jota on käytetty riidanalaisessa asetuksessa. Sen mielestä tästä seuraa, että laite, joka on samalla lelu (nimike 9504 — 95 ryhmä) ja automaattinen tietojenkäsittelykone (nimike 8471 — 84 ryhmä — XVI jakso), jätetään XVI jakson ulkopuolelle ja luokitellaan automaattisesti nimikkeeseen 9504. Se katsoo näin ollen, että on tärkeää selvittää, onko riidanalainen laite tässä tapauksessa lähinnä videopeli, vaikka sillä onkin myös automaattisen tietojenkäsittelykoneen ominaisuuksia (ks. edellä 86 kohdassa mainitussa asiassa Rank Xerox annetun tuomion 18 kohta), jolloin tuotteen luokittelu 95 ryhmään merkitsisi sitä, että 84 ja 85 ryhmää ei voitaisi soveltaa, kuten XVI jakson huomautuksessa 1 p todetaan.
- 101 Tämän jälkeen se muistuttaa siitä, että yhdistetyn nimikkeistön yleisten tulkintasääntöjen mukaan luokittelu määräytyy nimikkeiden ja alanimikkeiden sekä asianomaisten jaksojen tai ryhmien huomautusten sanamuodon mukaisesti (1 ja 6 yleissääntö) ja että jos tavarat olisi luokiteltava kahteen tai useampaan nimikkeeseen, tavaran kuvaukseltaan yksityiskohtaisinta nimikettä on sovellettava ennen yleisempiä nimikkeitä (3 yleissäännön a alakohhta). Se korostaa niin ikään, että 3 yleissäännön b alakohdan mukaan sekoitettuja tavaroita, joita ei voida luokitella ”yksityiskohtaisinta kuvausta” koskevan säännön mukaan, on luokiteltava sen aineen tai tavaran mukaan, joka antaa tavaroille niiden ”olennaisen luonteen”. Se tähdentää, että mikäli riidanalaisen asetuksen liitteessä mainitut perustelut merkitsevät sitä, että se, että laitteella voidaan pelata videopelejä, on sen olennainen luonne ja määrittää luokitteluun nimikkeeseen 9504 pelikonsolina, tämä johtuu siitä, että se on soveltanut tätä ”olennaista luonnetta” koskevaa sääntöä riidanalaisessa asetuksessa.
- 102 Se arvioi lisäksi, että tätä tuotteen ”olennaiseen luonteeseen” liittyvää arviointia tukevat tietyt kantajan kannekirjelmän liitteessä esittämät tiedot. Se viittaa ensinnäkin PlayStation®2-konsolia esiteltäessä nimikkeistökomitealle annetun

tietoaineiston liitteeseen A.1, jossa korostetaan, että ”PlayStation®2-konsolin tulo markkinoille merkitsee sitä, että Sony Computer Entertainment keksii videopelien ydinajatuksen jälleen kerran uudelleen ja poistaa odotustemme rajat”. Toiseksi se korostaa, että nimikkeistökomitean kokouksen aikana esitetyistä kysymyksistä ja vastauksista laaditusta muistiosta ilmenee, että PlayStation®2-konsolia käytetään lähinnä videopelien pelaamiseen, että sen vähittäismyyntipakkaus on sellainen, että se sen perusteella selvästi kuuluu videopelien ryhmään (muun muassa sen vuoksi, että ei olisi helppoa kirjoittaa tekstiä käyttämällä ohjainta kunkin näyttöruutuun haluttavan kirjaimen valitsemiseksi) ja että vaikka kyseessä on 84 ryhmän huomautuksessa 5 A tarkoitettu automaattinen tietojenkäsittelykone, se on kuitenkin edelleen olennaisilta osin videopeli. Lopuksi vastaaja viittaa vastinekirjelmänsä liitteenä olevaan jäljennöksen mainoslehtisestä, josta sen mielestä ilmenee selvästi, että PlayStation®2-konsolin olennainen luonne on se, että se on videopeli.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 103 On muistettava, että neuvosto on antanut komissiolle, joka toimii yhteistyössä jäsenvaltioiden tulliasiantuntijoiden kanssa, laajan harkintavallan tarkentaa tullinimikkeiden sisältöä tietyn tavarain luokittelumiseksi. Kuitenkaan komission toimivalta määrätä yhdistetystä nimikkeistöstä annetun asetuksen 9 artiklan 1 kohdan a, b, d ja e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ei oikeuta sitä muuttamaan sellaisten tullinimikkeiden sisältöä, jotka on otettu käyttöön yleissopimuksella perustetun harmonoidun järjestelmän perusteella, jonka osalta yhteisö on sitoutunut yleissopimuksen 3 artiklassa olemaan muuttamatta yleissopimuksen soveltamisalaa (ks. asia C-267/94, Ranska v. komissio, tuomio 14.12.1995, Kok. 1995, s. I-4845, 19 ja 20 kohta ja edellä 89 kohdassa mainitussa asiassa Holz Geenen annetun tuomion 13 kohta).

- 104 Lisäksi vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että tavaroiden tariffiluokittelun ratkaisevana perusteena on yleensä oltava tavaroiden objektiivisesti todettavat ominaispiirteet ja ominaisuudet, sellaisina kuin ne on määritelty

yhteisen tullitariffin nimiketektissä ja jaksojen tai ryhmien huomautusten teksteissä (ks. mm. asia C-11/93, Siemens Nixdorf, tuomio 19.5.1994, Kok. 1994, s. I-1945, 11 kohta; asia C-382/95, Techex, tuomio 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7363, 11 kohta; asia C-339/98, Peacock, tuomio 19.10.2000, Kok. 2000, s. I-8947, 9 kohta ja edellä 51 kohdassa mainitussa asiassa Hewlett Packard France ja Hewlett Packard Europe v. komissio annetun tuomion 24 kohta).

105 Näiden periaatteiden perusteella on selvítettävä, onko vastaaja tehnyt oikeudellisen virheen, kuten kantaja väittää, luokitellessaan riidanalaisen asetuksen nojalla konsolin, joka on kuvattu kyseisen asetuksen liitteenä olevan taulukon 1 sarakkeessa, alanimikkeeseen 9504 10 00 ja siihen liittyvän CD-ROM-levyn nimikkeeseen 8524 39 90.

106 Tässä yhteydessä on aluksi muistutettava siitä, että asianosaisten kesken on kiistatonta, että PlayStation®2-konsoli täyttää 84 ryhmän huomautuksen 5 A mukaiset edellytykset ja että sitä voidaan siten pitää automaattisena tietojenkäsittelykoneena. Näin ollen tämä tuote voitaisiin luokitella nimikkeeseen 8471, jonka sanamuoto on seuraava: ”Automaattiset tietojenkäsittelykoneet ja niiden yksiköt; magneettimerkkien lukijat ja optiset lukijat, koneet tietojen siirtämistä varten tietovälineelle koodimuodossa ja koneet tällaisten tietojen käsittelemistä varten, muualle kuulumattomat”. Asianosaiset ovat samoin yksimielisiä siitä, että PlayStation®2-konsolilla ei voida katsoa ”suoritettavan muita erityistoimintoja kuin tietojenkäsittelyä”, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on tätä käsitettä tulkinnut (ks. mm. edellä 103 kohdassa mainitussa asiassa Peacock annetun tuomion 16 ja 17 kohta).

107 Asianosaiset eivät sen sijaan ole yhtä mieltä siitä, onko PlayStation®2-konsoli mahdollista luokitella nimikkeeseen 9504 ja erityisesti alanimikkeeseen 9504 10. Kantaja näet katsoo, että se, että kyseinen tuote täyttää 84 ryhmän huomautuksen 5 A mukaiset edellytykset ja että sillä ei ole kyseisen ryhmän huomautuksessa 5 E tarkoitettuja erityistoimintoja, merkitsee jo sellaisenaan sitä, että sitä ei voida luokitella alanimikkeeseen 9504 10, koska sen mielestä auto-

maattisen tietojenkäsittelykoneen luokittelu ei saa riippua siitä, minkä tyyppisiä tiedostoja kyseisellä koneella käsitellään.

- 108 Riidanalaisen asetuksen antamishetkellä nimikkeen 9504 sanamuoto oli seuraava: ”Seurapelivälineet ja pelilaitteet, myös motorisoidut ja liikkuvat, biljardipelit, kasinoiden pelipöydät ja automaattiset keilapelivarusteet”. Alanimikkeen 9504 10 sanamuoto oli puolestaan seuraava: ”Videopelit, jollaisia käytetään televisiovastaanottimen kanssa”.
- 109 Tässä tapauksessa on todettava, että alanimikkeen 9504 10 sanamuodosta sen enempää kuin jaksojen tai ryhmien huomautuksissakaan ei määritellä ”videopelien” käsitettä. Ainoa kyseisen sanamuodon mukainen vaatimus on se, että kyseessä on oltava laitteet, ”jollaisia käytetään televisiovastaanottimen kanssa”, ja tämä vaatimus epäilyksettä täyttyy nyt käsiteltävässä asiassa, kuten riidanalaisesta asetuksesta ilmenee. Sama päätelmä on tehtävä myös harmonoidun järjestelmän selitysten ja CN-nimikkeitä koskevien selittävien huomautusten osalta, koska niissäkään ei määritellä ”videopelejä”.
- 110 On muistettava, että vastaavanlaisessa tapauksessa, jossa yhdistetyssä nimikkeistössä sen enempää kuin harmonoidun järjestelmän selityksissä tai CN-nimikkeitä koskevissa selittävässä huomautuksissakaan ei määritelty kyseisiä tuotteita, yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että oli tutkittava näiden tuotteiden objektiivista luonnetta, joka erottaa ne muista siinä käytössä, mihin tuotteet on tarkoitettu. Erityisesti pyjamien objektiivisena luonteena se piti sitä, että ne oli tarkoitettu käytettäviksi vuoteessa yöasuina ja että koska tämä objektiivinen luonne kyettiin tarkastamaan tullaushetkellä, se, että niille voitiin ajatella muitakin käyttötarkoituksia, ei merkinnyt sitä, että niitä ei voisi oikeudellisesti luonnehtia pyjamiksi. Tästä se päätteli, että nimikkeessä 6108 tarkoitettuna pyjamana on pidettävä paitsi kahden trikoovaatteen yhdistelmiä, jotka ulkonäkönsä perusteella on tarkoitettu käytettäviksi ainoastaan vuoteessa, myöskin olennaisesti tähän tarkoitukseen käytettyjä yhdistelmiä (asia C-395/93, Necker-mann Versand, tuomio 9.8.1994, Kok. 1994, s. I-4027, 6 kohta ja sitä seuraavat kohdat ja edellä 89 kohdassa mainitussa asiassa Wiener SI annetun tuomion 13 ja 14 kohta).

- 111 Tällaista päätelmää voidaan soveltaa myös nyt käsiteltävän kaltaisessa asiassa. Koska alanimikkeessä 9504 10 tarkoitettuja ”videopelejä” ei ole määritelty, sellaisina on pidettävä kaikkia tuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväiksi yksinomaan tai pääasiallisesti videopelien pelaamiseen, vaikka niitä voitaisiin käyttää muihinkin tarkoituksiin.
- 112 On kiistatonta, että kun otetaan huomioon tapa, jolla PlayStation®2-konsoli maahantuodaan ja sitä myydään ja esitellään suurelle yleisölle, ja sen kokoonpano, PlayStation®2-konsoli on tarkoitettu käytettäväksi lähinnä videopelien pelaamiseen, vaikka, kuten riidanalaisesta asetuksesta ilmenee, sitä voidaan käyttää myös muihin tarkoituksiin, kuten DVD-videoiden ja CD-äänilevyjen lukemiseen sekä automaattiseen tietojenkäsittelyyn.
- 113 Tätä toteamusta tukevat useat asiakirjat ja erityisesti esitteet ja muut PlayStation®2-konsoliin liittyvät mainosjulkaisut, joita asianosaiset ovat tämän oikeudenkäynnin aikana esittäneet. Näistä asiakirjoista ilmenee näet selvästi, että PlayStation®2-konsolia markkinoidaan ja myydään kuluttajille lähinnä videopelikonsolina, vaikka sitä voidaan käyttää muihinkin tarkoituksiin. Lisäksi vastauksista, joita kantaja antoi esitellessään PlayStation®2-konsolia nimikkeistökomitealle 27.2.2001, ilmenee, että kuluttajat pitävät PlayStation®2-konsolia lähinnä pelikonsolina. Kuten riidanalaisen asetuksen liitteenä olevan taulukon 1 sarakkeessa olevasta tuotekuvauksesta vielä ilmenee, PlayStation®2-konsoli on pakattu vähittäismyyntiä varten videopelikonsolina, koska siinä on ”ohjain, jossa] on erilaisia painikkeita, joita käytetään pääasiassa videopelien pelaamiseen”, sekä liitäntäkaapeleita. Kuten kantaja on vahvistanut, muut yksiköt, kuten vakionäppäimistö, hiiri ja tietokonenäyttö, joihin se voidaan liittää, myydään sitä vastoin erikseen.
- 114 Lisäksi on todettava, että alanimikkeen 9504 10 sanamuotoon sen enempää kuin asianomaisten jaksojen tai ryhmien huomautuksiinkaan ei sisälly viitteitä eikä

varsinkaan rajoituksia, jotka koskisivat tähän alanimikkeeseen kuuluvien tuotteiden toimintatapaa ja/tai kokoonpanoa. Tästä seuraa, että toisin kuin kantaja väittää, pelkästään se, että PlayStation®2-konsoli voi toimia automaattisena tietojenkäsittelykoneena ja että videopelit ovat vain yksi niistä tiedostotyypeistä, joita se kykenee käsittelemään, ei ole sellaisenaan peruste katsoa, että sitä ei voida luokitella alanimikkeeseen 9504 10, koska on selvää, että tämä laite on tarkoitettu lähinnä videopelien pelaamiseen.

- 115 Toisin kuin kantaja väittää, tätä päätelmää ei horjuta nimikkeeseen 9504 liittyvä harmonoidun järjestelmän selitysten b kohta, jonka mukaan tähän nimikkeeseen eivät kuulu ”84 ryhmän huomautuksen 5 A määräyksiä vastaavat koneet ja laitteet, vaikka ne soveltuisivatkin ohjelmoitaviksi videopelejä (nro 84.71) varten”.
- 116 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan harmonoidun järjestelmän selitykset ovat tärkeitä keinoja varmistaa se, että jäsenvaltioiden tulliviranomaiset soveltavat yhteistä tullitariffia yhdenmukaisesti, ja niitä voidaan sellaisenaan pitää sen tulkinnan pätevänä välineinä. Nämä selitykset eivät ole kuitenkaan oikeudellisesti sitovia, joten tarvittaessa on tutkittava, vastaako niiden sisältö yhteisen tullitariffin säännöksiä ja muutetaanko niillä sen soveltamisalaa (asia C-35/93, Develop Dr. Eisbein, tuomio 16.6.1994, Kok. 1994, s. I-2655, 21 kohta).
- 117 On korostettava, että mikäli nimikkeeseen 9504 liittyvää harmonoidun järjestelmän selitysten b kohtaa pitäisi tulkita siten, että sen mukaan tähän nimikkeeseen ei voida luokitella mitään sellaisia tuotteita, jotka täyttävät 84 ryhmän huomautuksen 5 A edellytykset, mukaan lukien ne, jotka on tarkoitettu käytettäväksi lähinnä videopelien pelaamista varten, kuten kantaja esittää, tällä huomautuksella muutettaisiin ja nimenomaan rajoitettaisiin kyseisen nimikkeen ja alanimikkeen 9504 10 soveltamisalaa, mitä ei voida hyväksyä.

- 118 Lopuksi on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan sillä, että automaattinen tietojenkäsittelykone luokitellaan sillä käsiteltävien tiedostojen tyyppin mukaan, rajoitettaisiin nimikkeeseen 8471 soveltamistapaa tavalla, jota ei voida hyväksyä, kun otettaisiin käyttöön uusi sääntö, jolla laajennetaan 84 ryhmän huomautuksen 5 E mukaista ”erityistoimintoja” koskevaa edellytystä kaikkiin toimintoihin, joita koskevat aivan muut yhdistetyn nimikkeistön nimikkeet tai alanimikkeet. Kuten edellä 106 kohdassa on todettu, PlayStation®2-konsolilla ei voida katsoa ”suoritettavan muita erityistoimintoja kuin tietojenkäsittelyä” eikä videopelien pelaaminen sinänsä ole tämän laitteen erityistoiminto. Pelkästään se seikka, että laite täyttää 84 ryhmän huomautuksessa 5 A asetetut edellytykset eikä sillä ole muita erityistoimintoja kuin kyseisen ryhmän huomautuksessa 5 E tarkoitettu tietojenkäsittely, ei kuitenkaan sellaisenaan ole peruste katsoa, että kyseistä laitetta ei voitaisi luokitella toiseen nimikkeeseen.
- 119 Koska on osoitettu, että, toisin kuin kantaja väittää, PlayStation®2-konsoli voitaisiin luokitella nimikkeeseen 9504, on tässä vaiheessa selvitettävä, onko vastaaja tehnyt oikeudellisen virheen määrittäessään 3 yleissäännön b alakohdan perusteella PlayStation®2-konsolin luokittelun sen käyttötarkoituksen perusteella, joka antaa sille sen olennaisen luonteen, kuten kantajan kanneperusteen toisesta osasta ilmenee.
- 120 On näet todettava, että kuten riidanalaisen asetuksen liitteenä olevan taulukon 3 sarakkeessa esitetyistä perusteista ilmenee, vastaaja on määrittänyt PlayStation®2-konsolin luokittelun sen toteamuksen perusteella, että ”laitteen eri toimintoista (muun muassa videopelien pelaaminen, automaattinen tietojenkäsittely, CD- ja DVD-levyjen ääni- ja videosignaalien toisto jne.) videopelien pelaaminen antaa laitteelle sen olennaisen luonteen”. Vastaaja on kirjelmässään ja istunnossa vahvistanut soveltaneensa tässä yhteydessä 3 yleissäännön b alakohtaa.
- 121 Sanamuotonsa mukaan 3 yleissääntöä sovelletaan vain ”jos tavarat 2 säännön b alakohdan mukaan tai muutoin olisi luokiteltava kahteen tai useampaan nimikkeeseen”.

- 122 Kyseisen 3 yleissäännön b alakohdan sanamuoto on puolestaan seuraava: ”jos sekoitettuja, eri aineista koostuvia tai eri tavaroista kokoonpantuja tavaroita ja vähittäismyyntiä varten pakattujen sarjojen sisältämiä tavaroita ei voida luokitella 3 säännön a alakohdan mukaan, ne luokitellaan sen aineen tai tavarahan mukaan, joka antaa tavaroille niiden olennaisen luonteen, jos tällaista perustetta voidaan soveltaa.”
- 123 Tämän säännön sanamuodosta ilmenee selvästi, että se tarkoittaa ainoastaan sellaisten tuotteiden luokittelua, jotka ovat ”sekoitettuja, eri aineista koostuvia tai eri tavaroista kokoonpantuja tavaroita ja vähittäismyyntiä varten pakattujen sarjojen sisältämiä tavaroita.”
- 124 Lisäksi on korostettava, että 3 yleissäännön b alakohdassa määrätään selvällä tavalla sekoitettujen tavaroiden ja pakattujen sarjojen luokittelemisesta yksinomaan sen aineen tai tavarahan mukaan, joka antaa niille niiden olennaisen luonteen. Siinä ei sitä vastoin määrätä mahdollisuudesta luokitella sekoitetut tavarat tai pakatut sarjat sen käyttötarkoituksen mukaan, joka antaa niille niiden olennaisen luonteen.
- 125 Tämän 3 yleissäännön b alakohtaa koskevan tulkinnan vahvistaa kyseiseen sääntöön liittyvä harmonoidun järjestelmän selitys, jossa täsmennetään, että ”olennaisen luonteen määräävä tekijä vaihtelee tavaralajin mukaan. Sen voi määrätä esim. aineen tai osan laatu, paljous, tilavuus, paino tai arvo tai tavarahan sisältyvän aineen merkitys tavarahan käytölle”.
- 126 Sitä tukee myös yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jonka mukaan 3 tulkintasäännön b alakohdan perusteella ”tuotteen tariffiluokittelua varten on määritettävä, mikä niistä aineista, joista tavara on kokoonpantuu, antaa tavaralle sen olennaisen luonteen; tätä varten on selvitettävä, säilyttäisikö tuote myös

ilman jotakin osatekijäänsä ominaiset ominaisuutensa” (asia 253/87, Sportex, tuomio 21.6.1988, Kok. 1988, s. 3351, 8 kohta; asia C-288/99, VauDe Sport, tuomio 10.5.2001, Kok. 2001, s. I-3683, 25 kohta ja asia C-276/00, Turbon International, tuomio 7.2.2002, Kok. 2002, s. I-1389, 26 kohta; ks. myös vastaavasti asia 60/83, Metro, tuomio 9.2.1984, Kok. 1984, s. 671, 15 kohta; asia C-121/95, VOBIS Microcomputer, tuomio 20.6.1996, Kok. 1996, s. I-3047, 19—25 kohta ja asia C-105/96, Codiesel, tuomio 17.6.1997, Kok. 1997, s. I-3465, 22 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

- 127 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymykseen antamassaan vastauksessa vastaaja on vedonnut siihen, että osatekijä, joka antaa PlayStation®2-konsolille sen olennaisen luonteen, on osatekijä nimeltä ”Emotion Engine”. On kuitenkin todettava, että tämä toteamus ei vastaa perusteita, jotka on esitetty riidanalaisen asetuksen liitteessä olevan taulukon 3 sarakkeessa ja joiden mukaan videopelien pelaaminen antaa laitteelle sen olennaisen luonteen. Lisäksi vastaaja on vahvistanut, että ”Emotion Engine” on PlayStation®2-konsolin keskusyksikkö. Tämä osatekijä on keskeinen osatekijä kaikissa automaattisissa tietojenkäsittelykoneissa, eikä se näin ollen voi olla peruste tuotteen luokittelomiseksi ”videopelisiin” liittyvään nimikkeeseen.
- 128 Tästä syystä vastaaja on menetellyt virheellisesti nojautuessaan riidanalaisessa asetuksessa 3 yleissäännön b alakohtaan.
- 129 Lisäksi on hylättävä vastaajan väite, jonka mukaan PlayStation®2-konsolin luokittelomisen yhteydessä olisi sovellettu myös XVI jakson huomautusta 1 p, jossa XVI jakson ulkopuolelle jätetään ”95 ryhmän tavarat”.
- 130 Toisin kuin kantaja väittää, vaikka ei missään tapauksessa voida poissulkea sitä, että tätä huomautusta voitaisiin soveltaa PlayStation®2-konsolin tariffi-

luokittelua määritettäessä, on näet muistettava, että riidanalaisen asetuksen liitteenä olevan taulukon 3 sarakkeen perusteiden mukaan luokittelu määräytyy ”yhdistetyn nimikkeistön 1, 3b ja 6 yleisen tulkintasäännön, 85 ryhmän 6 huomautuksen sekä CN-koodien 8524, 8524 39, 8524 39 90 sekä 9504 ja 9504 10 00 nimiketekstien mukaisesti”.

- 131 Näistä perusteista ilmenee selvästi, että 1 sarakkeessa kuvatun konsolin luokittelu ei ole määräytynyt XVI jakson huomautuksen 1 p perusteella. Toisin kuin vastaaja on väittänyt vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymykseen sekä istunnossa, siitä, että perusteissa on ainoastaan mainittu 1 yleissääntö, ei voida päätellä, että XVI jakson huomautusta 1 p olisi käytetty tariffiluokittelun määrittämiseen. Kyseinen 1 yleissääntö, jossa määrätään, että oikeudellisesti luokittelu määräytyy nimikkeiden sekä asianomaisten jaksojen tai ryhmien huomautusten sanamuodon mukaisesti ja että muita yleissääntöjä voidaan soveltaa vain silloin, kun ne eivät ole näiden nimikkeiden ja huomautusten vastaisia, on sellaisenaan aivan liian epätäsmällinen, jotta asianomaiset voisivat ymmärtää, että luokittelu on tässä tapauksessa määräytynyt XVI jakson huomautuksen 1 p perusteella, kuten vastaaja väittää. On korostettava, että perusteluvellisuus, joka vastaajalla on silloin, kun se antaa asetuksen tariffiluokittelusta, edellyttää sitä, että komissio mainitsee selvästi oikeudelliset perusteet, joihin luokittelu perustuu, jotta asianomaiset saavat selville toteutetun toimen syyt ja yhteisöjen tuomioistuimet kykenevät valvomaan toimen laillisuutta (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-63/90 ja C-67/90, Portugali ja Espanja v. neuvosto, tuomio 13.10.1992, Kok. 1992, s. I-5073, 16 kohta, Kok. Ep. XIII, s. I-125; asia C-353/92, Kreikka v. neuvosto, tuomio 14.7.1994, Kok. 1994, s. I-3411, 19 kohta ja yhdistetyt asiat C-9/95, C-23/95 ja C-156/95, Belgia ja Saksa v. komissio, tuomio 4.2.1997, Kok. 1997, s. I-645, 44 kohta). Pelkkä viittaus 1 yleissääntöön ei täytä tätä velvollisuutta.

- 132 Lisäksi on huomautettava, että mikäli oletetaan, että nimikkeet 8471 ja 9504 olivat ainoat nimikkeet, joihin PlayStation®2-konsoli voitiin ajatella luokiteltavan, ei ollut mahdollista soveltaa XVI jakson huomautusta 1 p ja 3 yleissäännön b alakohtaa yhdessä kyseisen tuotteen lopullisen luokittelun määrittämiseksi. Tällaisessa tapauksessa jo yksistään XVI jakson huomautuksen 1 p perusteella

olisi voitu määrittää kyseisen tuotteen luokittelu nimikkeeseen 9504, jolloin yleissääntöjä ja erityisesti 3 yleissäännön b alakohtaa ei olisi voitu soveltaa, sillä niitä sovelletaan 1 yleissäännön mukaisesti vain silloin, kun ne eivät ole jaksojen nimikkeiden ja huomautusten vastaisia.

- 133 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että vastaaja on tehnyt oikeudellisen virheen määrittäessään 1 sarakkeessa kuvatun pelikonsolin luokittelun 3 yleissäännön b alakohdan perusteella. Koska on lisäksi asianosaisten kesken kiistatonta, että mahdollinen virhe konsolin luokittelussa merkitsee automaattisesti sitä, että siihen liittyvän CD-ROM-levyn luokittelu on pätemätön, on katsottava sen tehneen oikeudellisen virheen myös tältä osin.
- 134 Näin ollen riidanalainen asetus on kumottava siltä osin kuin siinä luokitellaan kyseisen asetuksen liitteessä olevan taulukon 1 sarakkeessa kuvattu konsoli CN-koodiin 9504 10 00 ja siihen liittyvä CD-ROM-levy CN-koodiin 8524 39 90, ilman että olisi tarpeen tutkia perusteluvollisuuden laiminlyöntiä koskevaa kanneperustetta.

Prosessinjohtotoimia koskeva vaatimus

Asianosaisten lausumat

- 135 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 3.10.2001 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla vaatinut, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määräisi komission esittämään seuraavat asiakirjat:

— 27.2.2001, 9., 10. ja 11.4.2001 ja 30.5.2001 pidettyjen nimikkeistökomitean kokousten loppupäätelmät ja

— komission oikeudellisen yksikön sekä verotuksesta ja tulliliitosta vastaavan pääosaston yksiköiden välisen kirjeenvaihdon, jota on käyty komission tutkiessa riidanalaisen asetuksen laillisuutta ennen asetuksen antamista.

¹³⁶ Kantaja on hyväksynyt sen, että oikeudellisen yksikön lausunto toimitetaan yksinomaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle.

¹³⁷ Vastaja on vastaukseksi kantajan asiakirjapyyntöön esittänyt vastinekirjelmänsä liitteessä jäljennökset seuraavista asiakirjoista:

— kertomuksen 27.2.2001 pidetyn nimikkeistökomitean 243. kokouksen loppupäätelmistä

— kertomuksen 9., 10. ja 11.4.2001 pidetyn nimikkeistökomitean 247. kokouksen loppupäätelmistä

— kertomuksen 30.5.2001 pidetyn nimikkeistökomitean 252. kokouksen loppupäätelmistä ja

— 16.5.2001 päivätyn, verotuksesta ja tulliliitosta vastaavan pääosaston pääjohtajan allekirjoittaman muistion yksiköiden välisistä neuvotteluista.

- 138 Vastaaja on sitä vastoin kieltäytynyt esittämästä kirjallista lausuntoa, jonka sen oikeudellinen yksikkö toimitti sille yksiköiden välisten neuvottelujen aikana, vedoten ”yhteisön oikeusjärjestyksen vakauteen ja toimielinten asianmukaiseen toimintaan” liittyviin periaatteisiin. Se on kuitenkin ilmoittanut olevansa valmis toimittamaan tämän lausunnon luottamuksellisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, mikäli tämä sitä vaatisi.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 139 On todettava, että vastaaja on suostunut kaikkiin asiakirjojen esittämistä koskeviin kantajan vaatimuksiin lukuun ottamatta lausuntoa, jonka sen oikeudellinen yksikkö laati yksiköiden välisten neuvottelujen yhteydessä. Näin ollen näillä vaatimuksilla ei ole kyseisen lausunnon esittämistä lukuun ottamatta enää kohdetta. Viimeksi mainitun vaatimuksen osalta on riittävää todeta, että sen lisäksi, että kyseinen lausunto on luottamuksellinen, sillä ei myöskään ole merkitystä nyt käsiteltävän asian ratkaisemisen kannalta, joten ei ole tarpeen määrätä sen esittämistä.

Oikeudenkäyntikulut

- 140 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska vastaaja on hävinnyt asian, se on kantajan vaatimuksen mukaisesti veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 10 päivänä heinäkuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1400/2001 kumotaan siltä osin kuin siinä luokitellaan kyseisen asetuksen liitteessä olevan taulukon 1 sarakkeessa kuvattu konsoli CN-koodiin 9504 10 00 ja siihen liittyvä CD-ROM-levy CN-koodiin 8524 39 90.
- 2) Vastaajan oikeudellisen yksikön lausunnon esittämistä koskeva kantajan vaatimus hylätään.
- 3) Vastaaja veloitetaan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Lenaerts

Azizi

Jaeger

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä syyskuuta 2003.

H. Jung

K. Lenaerts

kirjaaja

jaoston puheenjohtaja

II - 4247

Sisällys

Asiaa koskeva lainsäädäntö	II-4196
1. Yleistä	II-4196
2. Yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt	II-4198
3. Nimikkeiden ja alanimikkeiden sekä jaksojen ja ryhmien huomautusten sanamuoto	II-4199
Alanimike 8471 50 90	II-4199
Alanimikkeet 8524 39 10 ja 8524 39 90	II-4201
Alanimike 9504 10 00	II-4203
4. Sitovat tariffitiedot	II-4204
Riidan taustalla olevat tosiseikat	II-4205
Menettely Yhdistyneessä kuningaskunnassa	II-4205
Menettely nimikkeistökomiteassa	II-4207
Riidanalainen asetus	II-4208
Riidanalaisen asetuksen julkaisemista seurannut menettely	II-4212
Menettely ja vaatimukset	II-4212
Oikeudellinen arviointi	II-4213
1. Tutkittavaksi ottaminen	II-4213
Asianosaisten lausumat	II-4213
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II-4218
2. Asiakysymys	II-4225
Perusteluja koskeva yleisesitys	II-4225
Yhdistetystä nimikkeistöstä annetun asetuksen rikkominen	II-4226
Asianosaisten lausumat	II-4226
— Ensimmäinen osa, jonka mukaan PlayStation®2-konsolin kaltaista auto- maattista tietojenkäsittelykonetta ei voida luokitella nimikkeeseen 9504 ..	II-4226

— Toinen osa, joka koskee väitettä, jonka mukaan 3 säännön b alakohtaa on sovellettu virheellisesti PlayStation®2-konsolin tariffiluokittelun yhteydessä	II - 4232
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4235
Prosessinjohtotoimia koskeva vaatimus	II - 4244
Asianosaisten lausumat	II - 4244
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 4246
Oikeudenkäyntikulut	II - 4246